

PČELICA

LIST UČENIKA OŠ SVETI MARTIN NA MURI / SVETI MARTIN NA MURI

GOD. XV / BROJ 29/30 / 10.06.2010.

Održivi
turizam

Pomoć
školskim
kreativcima

ISSN 1847-3105

9 771847 310003

Godina velikih uspjeha

UVODNIK

Dragi čitatelji!

Bliži nam se još jedan kraj školske godine. A njega, naravno, moramo ispratiti još jednim brojem Pčelice. Ups! Dvobrojem. Nadamo se da ćete zadovoljno ploviti na njezinim krilima, upoznati tajne koje se kriju iza školskih klupa. Pa stoga... Sretan put! Vaši novinari

Impresum

ADRESA UREDNIŠTVA:

Novinarska družina Pčelica

Školski list Pčelica

Trg sv. Martina 4

40313 Sv. Martin na Muri

tel. 040/868-206

E-mail: novinarska.druzina.pcelica@gmail.com

List izlazi jednom godišnje!

IZDAVAČ:

OŠ Sveti Martin na Muri

ZA IZDAVAČA:

Tomislav Paljak, ravnatelj

VODITELJICA PROJEKTA

IZDAVANJA ŠKOLSKOG LISTA:

Srebrenka Puklavec Trstenjak, prof.

GLAVNA UREDNICA:

Martina Vožar, 7. razred

LIKOVNI UREDNIK:

David Petković, 6. b razred

Luka Vinko, 6. b razred

GRAFIČKA UREDNICA:

Srebrenka Puklavec Trstenjak, prof.

FOTOGRAFIJA:

Karin Kralj, 6. a

Martina Vožar, 7. razred

Monika Turk, učiteljica

Jasmina Kartalović, učiteljica

Leona Jug, knjižničarka

Vesna Branilović, pedagoginja

Srebrenka Puklavec Trstenjak, prof.

UREDNIŠTVO:

Doris Bogdan, 5.b

Ivana Goričanec, 8. b

Klara Srša, 6. b

Marko Sakač, 6. b

Anamarija Podgorelec, 8. b

Patrik Krznar, 5. b

Martina Vožar, 7. razred

David Petković, 6. b razred

Robert Belović, 7. razred

SURADNICI:

Radijska grupa / Povijesna grupa

Sportska grupa

NASLOVNICA:

Martin Srša u fotofinišu, Đurđevac

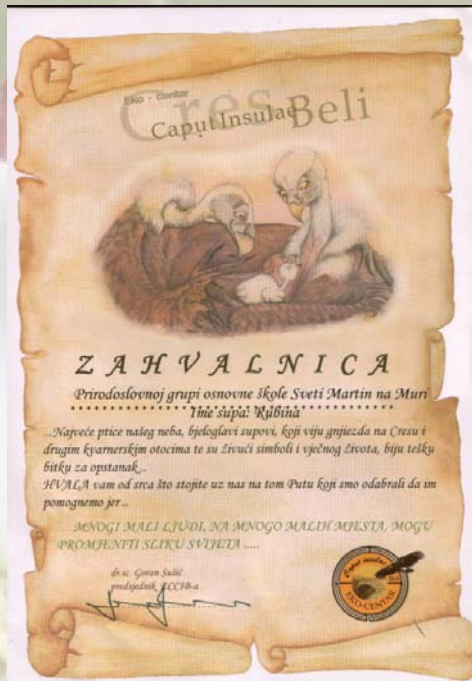
U ovom broju:

IN kutić

Projektni dan

Sport

15. rođendan školskog lista

Međunarodna prijateljstva

Učenički radovi

U spomen Valentinu Dunjku

Pokojni učitelj Valentin Dunjko je najveći dio svog života proveo u Osnovnoj školi Sveti Martin na Muri. Bio je razrednik mnogim generacijama ove osnovne škole. Pamtimo njegov entuzijizam i zauzimanje za poštovanje pravila hrvatskoga jezika, njegovu malu olovčicu, šale vezane

uz raspored. Vrlo je vješto skrivao emocije. Bilo je zadovoljstvo raditi uz njega jer je temeljito i pažljivo čitao svaki učenički tekst i pojašnjavao jezične nedoumice.

Učenici i kolege iz Osnovne škole Sveti Martin na Muri

Pomoć školskim kretivcima

Škola se obratila udruzi „RTL pomaže djeci” kako bi im, donirajući novu opremu, omogućili još kvalitetnije provođenje slobodnog vremena.

Budući da velik broj djece putuje u okolna mjesta, često su prisiljena nakon nastave čekati školski prijevoz. To slobodno vrijeme najčešće provode u knjižnici pa se škola obratila udruzi „RTL pomaže djeci” kako bi im, donirajući novu opremu, omogućili još kvalitetnije provođenje tog vremena. Naime, nova informatička oprema u knjižnici škole, financirana uz pomoć donacija Wellness centra Out Fit, Caffe bara Gradna i građana Samobora koji su u više navrata organizirali „Igre bez granica” kroz koje su prikupljena sredstva. Projekt koji je, u suradnji s učenicima osmislila knjižničarka Leona Jug, omogućiti će provođenje novih aktivnosti, između ostalog i nove internet-radio grupe čiji će program osmišljavati upravo učenici.

Školska knjižnica je mjesto i posrednik pri korištenju informacija i znanja i mjesto na kojem se učenici pripremaju za novo doba, nove medije i novu pismenost.

Realizacija projekta

Nakon dobivene donacije škola je nabavila svu dogovorenu opremu te je u okviru Novinarske družine organizirana i Radijska družina pod vodstvom Srebrenke Puklavec Trstenjak, prof. Radio se emitira putem interneta pa će učenici svakodnevno moći drugim učenicima i posjetiteljima školske internet stranice prezentirati što su snimili. Tako učenici koji čekaju prijevoz mogu svoje vrijeme

iskoristiti za emitiranje programa školskog radija. Planiraju se emisije koje prate aktualna događanja u školi, ali i tematske emisije koje govore o gorućim problemima mladeži. Radijska je družina svoje sposobnosti isprobala praćenjem projektnog dana "Održivi turizam" i jednom emisijom o prijateljstvu koja je emitirana uživo. Prije prve emisije održane su tri radionice pod vodstvom Stjepana Mikeca i voditeljice družine kako bi se učenici upoznali s vrijednom opremom, naučili se njome služiti i postali vješti u osmišljavanju, snimanju, slaganju i emitiranu radijskih emisija.

IN kutić

Prvi dio IN kutića opremljen je računalom, laserskim pisačem u boji i skenerom. Navedena se oprema koristi za učenje, informacijsko i informatičko opismenjavanje, pretraživanje interneta, izradu školskog lista, arhiviranje fotografiranog i snimljenog materijala. Drugi dio IN kutića sastoji se od računala i opreme za internet-radio

koji se koristi za izvannastavne aktivnosti

Korisnici

Mogući budući korisnici IN kutića su svi učenici OŠ Sveti Martin na Muri, Novinarska i ostale družine, nastavnici te roditelji učenika.

IN kutićem pruža se mogućnost za stvaralačko iskustvo u upotrebi i kreiranju informacija, za poticanje učenja, razumijevanja, mašte i užitka.

Martina Vožar, 7. razred

Petnaest godina Pčelice

Kako je nastala Pčelica

Prije toliko godina bilo mnogo drukčije raditi na školskom listu. Ja sam tek stigla s fakulteta, učiteljica Anđelka je također bila na početku svog radnog vijeka. Vodile smo razne izvannastavne aktivnosti, imale vrlo uspješne učenike. Školskih listova na području našeg Međimurja tada i nije bilo baš mnogo, sve je bilo tek u po-vojima.

Prva Pčelica

Kako smo imali vrlo kreativnih učenika, jedno kratko vrijeme razmišljala sam da sve te radove skupimo i na kraju godine napravimo neki bilten. S učiteljicom Anđelkom sam lijepo surađivala pa smo zajedno s učenicima ujedinile svoje ideje i već za Božić napravili list od svega nekoliko stranica.

Sjećam se da nisam imala nikakvo informatičko iskustvo pa sam Nikolu Petkovića, učenika. 6. razreda, zamolila da me nauči osnovama rada na računalu. Imali smo jedno računalo u maloj knjižnici i čini mi se da smo ga kupili novcem koji smo zaradili berući grožđe u privatnim vinogradima. Mnogo su nam u radu pomogle učenice Monika i Martina Polanec pa smo sljedeće brojeve dovršavale i tiskale kod njih jer su im roditelji imali firmu INFO-POINT.

Listove smo fotokopirali. Naslovnicu smo znali otisnuti na papir u boji kako bi bio nešto veseliji. Nije bilo digitalnih fotoaparata pa su se fotografije kopirale, fotokopirnim uređajem smanjivale, sve je tehnički bilo teže ostvarivo. Ono što je najvrjednije je to što su učenici sve sami radili. Nije bilo skenera, USB-a, već male diskete na koje i nije stalo mnogo materijala

i često su se kvarile. Ipak, bilo je to jedno vrijedno iskustvo, drago mi je što se Pčelica i dalje održala i što se vrlo kvalitetno nosi s nadolazećim tehničkim dostignućima. Danas sve to može lakše i brže ostvariti, a da o kvaliteti i ne govorim.

Kako je došlo do naziva

Bilo je nekoliko prijedloga, sjećam se da je jedan od prijedloga bio "Pčelica", a da je upravo taj naziv prevagnuo jer se i sportski učenički klub zvao Pčelica.

Pohvalila bih i prvo uredništvo Pčelice, činili su ga učenici koji su se isticali svojom marljivošću, različitim interesima te svojim idejama i kreativnošću pripomagali nama učiteljicama u radu. To su: Lidija Padarić, Nikola Petković, Bosiljka Čančar, Janja Tomšić, Sonja Karlovčec, Izabela Levačić i Ivana Jalšovec. Kako su učenici prelazili u srednju školu, tako se uredništvo dopunjavalo novim imenima.

Moram reći da smo imali i dobre vibracije među roditeljima koji su nam pripomagali kao vanjski suradnici pisanjem nekih članaka, anagramima, križaljka.... Među njima istaknula bih Franju Karlovčeca i Miodraga Čančara.

Meni je posebno drago što se Pčelica održala do danas. Ona je danas na mnogo kvalitetnijem nivou, nego u počecima. Mnogo je učenika na Pčelici isprobavalo novinarske vještine. Mislim da je najvažnije što smo učenicima ponudili jedan novi, drukčiji način rada, a i možda nekome pomogli da se odluči za novinarsku profesiju.

Sonja Vršić, prof.

Pčelica nakon petnaest godina

Pčelica je ušla u novu eru, digitalnu eru.

Iako je to vrijeme u kojem se otvaraju mnoge mogućnosti, to je i vrijeme velikih rizika jer digitalna fotografija Photoshop, Indesign i ostali Adobe programi daju puno novih mogućnosti, ali postoje i veliki problemi: virusi, gubljenje fotografija u posljednji tren, nepostojanje nekog opipljivog oblika koji nije podložan virtualnim bolestima pa je pravi užitek napraviti, završiti pčelicu i ispisati je u PDF formatu i pripremiti je za tisak, a da se ne dogodi pokoja pogreška, da se ne izgube podaci, da se ne dobije neželjeni učinak. Recimo, da se vodeni žigovi ne vrate u početne vrijednosti fotografije kao što se to dogodilo u prošloj Pčelici pretvaranjem dokumenta iz programa Publisher u PDF dokument. Ta sitnica se ne primijeti tijekom ispisivanja priprema za tisak, već ponosno dajemo disk u tiskaru, a onda kad se ugleda tiskani primjerak Pčelice, razočaranje. Iako svi hvale, mi vidimo pogreške, vidimo sve i nelektorirane riječi, zareze na krivom mjestu, grafičke nedostatke...

Budući da tijekom studiranja nisam imala priliku naučiti prijelom, dizajn i izradu časopisa, tome zajedno s družinom posvetim više vremena. Moram biti i profesorica, i učiteljica, i mentorica i organizatorica, i marketinški djelatnik. Treba pohvatati sve informacije na školi, na vrijeme ih zabilježiti, nikoga ne uvrijediti izostavljanjem njegova teksta, ili njegove informacije, ili nečeg što je on smatrao bitnim, a to je gotovo nemoguća misija.

Učenici rade svu pripremu za Pčelicu, no budući da je Adobe Indesign program koji se kupuje, a škola ga ne posjeduje, sam prijelom radimo glavna urednica Martina Vožar i ja. Ovom prilikom se posebno zahvaljujem učenicima 6. b koji su sve svoje slobodno vrijeme posvetili radu na ovoj Pčelici.

Srebrenka Puklavec Trstenjak, prof.

Susret s Pčelicom

Prvi moj susret s Pčelicom dogodio se neposredno nakon zapošljavanja u ovoj školi, dakle 1997. godine.

Promatrajući brze kretnje i opću užurbanost uz gestikulacije i zabrinutost na licima kolegica Sonje Vršić i njene tadašnje asistentice i suradnice, učiteljice Anđelke Klemenčić, odmah sam shvatio da rade na nečemu važnom, bilo mi je jasno da je u nešto uloženi veliki trud i da im je zbog nečega jako stalo da posao bude odrađen kako treba.

Bili su to, naravno, počeci novinarskog organiziranja oko izdavanja školskoga lista, a uzevši u obzir i tadašnju tehnologiju, sasvim je razumljivo zašto je sav taj posao bio toliko zahtjevan.

Uređivanje Pčelice

Nizom raznih poslovnih okolnosti, već za koju godinu, urednički i izdavački posao pripao je meni. Pčelica je tada već bila uhodana, izlazila je dvaput godišnje i postala svojevrsnim začinom završetka polugodišta i nastavne godine. Iako je rađena u crno-bijeloj tehnici, na običnom papiru i umnažana fotokopiranjem, vrlo je brzo prirasla srcima učenika i roditelja te postala nezaobilaznim obilježjem škole, a njezina je koncepcijska i duhovna prepoznatljivost koju joj, svojim uratcima, usađuju naši učenici, opstala, eto, do danas.

Bio sam, kao i svi urednici prije i

poslije mene, itekako svjestan te činjenice i svojski se trudio opravdati očekivanja.

Urednička nevolja

Ipak, jednom mi se pred samo printanje i fotokopiranje već gotove Pčelice, dogodio cijeli niz nesretnih i nespretnih okolnosti. Naime, umjesto u Publisher programu, odlučio sam Pčelicu napraviti u Wordu. Želeći, kao i uvijek, biti što aktualniji, prikupljao sam materijale do zadnjeg dana prije priredbe i promocije novoga broja. Taman sam se spremao stisnuti tipku PRINT i dobiti jedan primjerak za daljnje fotokopiranje, kad mi se odjednom čitav dokument zamrznuo i više ga nisam mogao pokrenuti. Uzalud je bio i angažman prijatelja informatičara iz Varaždina i svi njegovi pokušaji da otvori dokument koji je bio preopterećen sadržajem Pčelice (tekstovi, fotografije, skenirani likovni radovi, ...) jer nisam napravio sigurnosnu kopiju niti sam dokument podijelio na više dijelova po stranicama.

Tako je u večernjim satima počela moja borba s vremenom. Krenuo sam ispočetka slagati nesortirane i porazbacane materijale i dovršio posao idućeg dana u 5 ujutro. Neprospavana noć na dan priredbe, ali Pčelica je poslije podne, zahvaljujući i tajnikovom brzinskom fotokopiranju, ipak bila u rukama čitatelja.

Sretna obljetnica!

Tomislav Paljak, ravnatelj

Od ideje do projekta

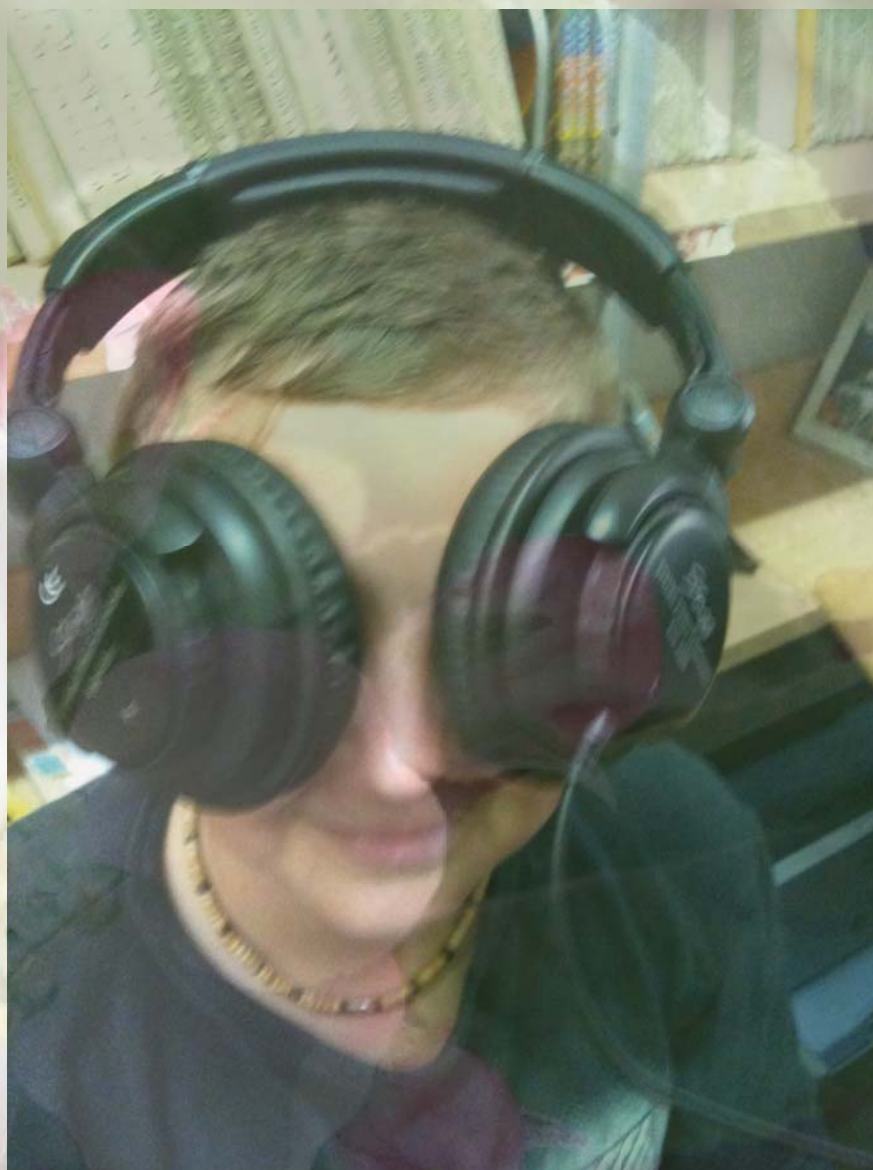
Mnogo je različitih donatora koji ulažu u projekte vezane uz kulturu i mlade.

Kakva bi trebala biti školska knjižnica u koju bi učenici željeli svakodnevno ulaziti? Pitanje je koje knjižničari često postavljaju sami sebi. Tako i ja. Školska knjižnica trebala bi biti medijsko i informacijsko središte škole, a ujedno i mjesto na kojem se učenici i učitelji osjećaju ugodno. Prostrani prostor pun novih i zanimljivih knjiga, opremljen računalima, pristupom internetu, mjestom za čitanje i slušanje glazbe, istraživački rad, igru i druženje. Osim novih školskih zgrada koje su kod planiranja gradnje vodile brigu o standardima propisanim za školske knjižnice, malo je knjižnica koje odgovaraju ovakvom opisu.

Projekt mora biti što kreativniji, inovativniji i obuhvaćati što više korisnika.

Knjiga kao izvor znanja

Naša knjižnica je nakon više selidbi po raznim prostorijama u školskoj zgradi, trenutno na prvom katu, na prostoru veličine tridesetak m². Fond je podijeljen na učenički i učiteljski. Knjiga kao izvor znanja još je uvijek na prvom mjestu. U školskoj knjižnici ona će to i ostati. Stjecanje vještine čitanja kod učenika, motivacije za čitanje, ljubavi prema pisanoj riječi i uživanja u čitanju jedan su od osnovnih ciljeva odgojno - obrazovne djelatnosti knjižnice. U novije doba, tehnološki napredak u društvu pred školsku knjižnicu postavlja novi izazov. Knjižnice moraju ponuditi i nove izvore informacija učenicima na novim medijima, audiovizualnim i elektroničkim, a knjižničari biti osposobljeni za informacijsko opismenjavanje učenika (traženje i selektiranje relevantnih podataka u gomili informacija kojima su učenici

bombardirani).

Knjižnica po mjeri učenika

Školski knjižničar mora biti nositelj različitih aktivnosti poticanja čitanja, animator korištenja knjižničnih usluga i kreator takvih usluga. Mladog čitatelja u knjižnicu neće privući samo police pune knjiga. Privući će ga različite radionice i kreativne, stvaralačke aktivnosti vezane uz knjigu i ostale medije. Kako bi školska knjižnica mogla postati takvim mjestom potrebna su određena financijska ulaganja. U sveopćoj nestašici to predstavlja stanovit problem. No, školska knjižnica ne mora biti ovisna samo o školskom proračunu. Mnogo je različitih donatora koji

ulažu u projekte vezane uz kulturu i mlade i potrebno je samo imati dobru ideju, razraditi je i prijaviti se na natječaj. Projektni prijedlog nije teško napisati kad se odredi problem koji želimo riješiti (npr. nedostatak informacijske opreme, namještaja, preamali knjižni fond, nedostatna financijska sredstva za radionice i sl.) i cilj koji želimo postići, a on je ukloniti sve te nedostatke. Zatim treba smisliti dobru priču s utemeljenim zahtjevima u kojoj nudimo rješenja za određeni problem, k tomu projekt mora biti što kreativniji, inovativniji i obuhvaćati što više korisnika i ljudi uključenih u njegovu realizaciju.

Leona Jug, knjižničarka

Vrijedne ruke

S njim se svakodnevno susrećemo u školi. Uvijek je vedra lica, spreman nam pomoći i nasmijati nas. Popravlja, sastavlja, nikad mu nije teško pomoći drugima. To je naš domar, gospodin Zlatko Goričanec. Ove je godine škola zahvaljujući njemu dobila novu fasadu.

Koju srednju školu ste završili?

Srednju školu za elektroinstalatera.

Kada ste se prvi put zaposlili i koje je to bilo radno mjesto?

Prvi put sam se zaposlio 1982. na radno mjesto održavanja u poduzeću LTH – Ljutomer.

Koliko godina radite u našoj školi?

19 godina.

Koje poslove obavljate kao domar škole?

Poslove održavanja u školskoj zgradi i izvan školske zgrade.

Tko Vam najviše pomaže na poslu?

Učenici i tehničko osoblje.

Kako rješavate nestašluk i ometanje djece prilikom rada?

Ne obazirem se i radim svoj posao.

Biste li mijenjali svoj posao? Ako da, koji je to posao i zašto?

Ne bih. Zato što volim raditi u okruženju djece.

Kako izgleda Vaš jedan radni dan?

Prvo ujutro provjeravam školu unutra i školski okoliš, popravljam uništeno i slomljeno, po potrebi kosim travu i ako ostane vremena radim manje zahvate na uređenju i čistoći zgrade.

Ispričajte nam jednu anegdotu vezanu uz Vaše radno mjesto iz proteklih godina.

- Učenik po imenu Karlo Bogdan me u jednoj prilici oslovio i obratio mi se kao "gospodin župnik" i pozvao me da popravim staklo.
- Jedan učenik naše škole mi je od pr-

vog razreda pa do osmog uvijek nosio na popravak svoje naočale koje bi mu neko drugi slomio.

Što poručujete čitateljima Pčelice?

Budite marljivi i trudite se u životu jer će se taj trud jednom nagraditi.

Martina Vožar, 7. razred
i Ivana Goričanec, 8. b razred

Voćarske titule

voćarske grupe izabrali su među sobom najvoćare 2009./2010. školske godine.

Titule voćarskih šegрта ponijeli su Karlo Bogdan i Karlo Jambrović, titulu voćarskog kalfe ponio je Dominik Kos dok je titulu voćarskog majstora s najvećim brojem glasova svih

su ravnatelj škole i voditelj voćarske grupe. Ujedno je taj dan održana i terenska nastava za učenike polaznike grupe, pri čemu su posjetili voćnjak Agromeđimurja u Pušćinama, crpilište pitke vode za područje Međimurja u Nedelišću, pročišćivač otpadnih voda te kemijski laboratorij u Čakovcu. Informacije koje su pritom učenici dobili bit će od koristi u daljnjem radu kako u voćnjaku, tako i u razumijevanju budućih aktivnosti na području naše općine.

Nakon unutrašnjih, tajnih i demokratskih izbora, članice i članovi

polaznika grupe ponio Ivan Vrbičić. Prigodne nagrade i priznanja uručili

Dražen Crnčec, prof.

Nas pedesetero učenika najboljih na različitim županijskim, državnim i drugih natjecanja

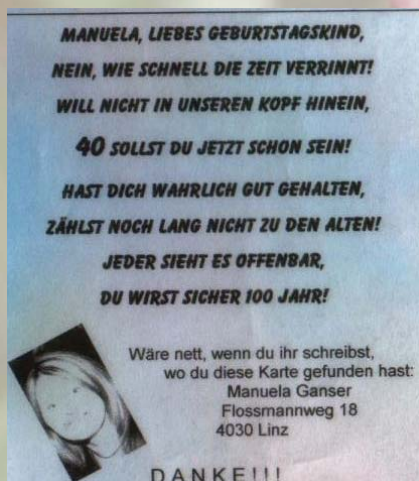
išlo je 11.5.2010. na nagradni izlet u dvorac Dubovac u Karlovcu. Vodila nas je naša pedagoginja Vesna Branilović u pratnji učiteljice iz TK Dragice Kiborn. Pridružile su nam se tete spremačice Valentina i Slavica koje su nagradu zaradile suradnjom na fašniku. Tamo smo imali zanimljiv program. To su proljetne viteške igre, mačevanje, streličarstvo, bubnjanje i srednjovjekovni ples. Ekipa domaćina dočekala nas je pred dvorcem u povijesnim kostimima. U povratku smo se zadržali u Karlovcu. Malo smo razgledali centar te smo se okrijepili i osvježili sa sladoledom. Kući smo se vratili s puno lijepih doživljaja.

Tena Toromanović, 6. b razred

Nagradni izlet za najbolje

Poruka u balonu

8 Pčelica

Radeći u voćnjaku, članovi voćarske grupe pronašli su rođendansku čestitku koja je doputovala čak iz Austrije. Prijatelji Manuele Ganser balonom su poslali čestitke za njezin četrdeseti rođendan te zamolili one koji ih pronađu, da joj nešto napišu. Mi smo poslali pismo, a odgovoru se još uvijek nadamo.

Danijela Cofek, prof.

Trešnja

U školskom je voćnjaku kako bi se obilježio Dan planete Zemlje zasađena trešnja koja će pružati hladovinu tijekom terenske nastave u voćnjaku.

Međunarodni dan pismenosti

Kako bismo prolaznike, turiste i mještane Svetog Martina na Muri potaknuli na razmišljanje o važnosti knjige, čitanja i same pismenosti, odlučili smo se uključiti u akciju HČD kojom se putem čitanja progovara o

pismenosti. U početku je ideja bila da se u akciju ne uključuje čitava škola već nekoliko učenika iz svakog razreda, no interes je učenika i učitelja bio izniman pa smo odlučili Međunarodni dan pismenosti obilježiti kao Škola. Kako se nastava održava u jednoj smjeni sama organizacija istovremenog čitanja u kojem će sudjelovati svi, od najmlađih do najstarijih nije predstavljala problem. Akcija je trajala sat vremena i završavala u podne. Učenici su se organizirali u grupe i jedni drugima čitali samostalno odabrane ulomke iz najdražih knjiga.

Četiri su učenice šestih razreda uzele svoje najdraže slikovnice i zaputile se u Dječji vrtić „Smješko“ gdje su ih dočekala uzbuđena dječica. Samo iskustvo čitanja mlađima okarakterizirale su neponovljivim. Čitavo su vrijeme bile uzbuđene i ističu kako su navedenim susretom produbile svoje spoznaje o važnosti pismenosti i samog izražajnog čitanja. No, akcija nije odjeknula samo u njihovim srcima.

O čitanju se narednih dana razgovaralo na mnogim mjestima, dijelila se iskustva viđenog, smišljalo se što bi se sve moglo napraviti u čast pismenosti. Oduševljenje su jednako dijelili učenici, njihove obitelji kao i mještani koji su danima nakon samog čitanja pozitivno razgovarali o viđenom.

Srebrenka Puklavec Trstenjak, prof.

Županijsko natjecanje iz kemije

03. ožujka ove godine Osnovna škola Sveti Martin na Muri bila je domaćin Županijskom natjecanju iz kemije. Na natjecanje iz kemije prijavilo se 17 osnovnih škola. Na školskim natjecanjima ukupno je sudjelovalo 122 učenika od čega je na županijsko natjecanje pozvano 44 učenika (23 iz sedmih te 21 iz osmih razreda). Natjecanje je započelo kratkim, ali efektnim prigodnim kulturno-umjetničkim progra-

mom. Nakon uputa koje su dobili od predsjednika povjerenstva županijskog natjecanja iz kemije učenici su bili raspoređeni po kategorijama i po razredima te su rješavanje testa koje je stiglo iz državnog povjerenstva započeli točno u 10 sati. Nakon 120 minuta borbe sa raznim molekulama i jednadžbama većina natjecatelja je odahnula i potražila okrijepu u školskoj kuhinji škole. Županijsko pov-

jerenstvo u sastavu : Dražen Crnčec, prof. – predsjednik povjerenstva; te Saša Božić, prof.; Milanka Krhač, prof.; Jelena Pavlic, prof. i Lidija Ribić, prof. – članovi povjerenstva; ostatak je dana provela u ispravljanju svih zadataka te je utvrdila ljestvice poretka u obje kategorije. Na natjecanju su sudjelovali naši učenici. Najbolji rezultat među kemičarima postigla je Elena Goričanec – 4. mjesto – bila među predloženim za državno, te Martina Karlovčec – 6. mjesto. Boje sedmih razreda branile su učenice Martina Vožar i Kristina Sakač. Posebno treba naglasiti da su svi djelatnici škole potrudili kako bi svi mentori i učenici postignuli što bolje rezultate i otišli u svoje škole s dobrim utiscima. Tome su pridonijeli i brojni poklon-paketi izdavačkih kuća koje su se pridružile najboljim mladim kemičarima Međimurske županije te time izmamili osmijehe na lica djece. Kvalitetu rada iz kemije u svim osnovnim školama Međimurske županije potvrđuju i rezultati državnog natjecanja, gdje je sjeverozapadna Hrvatska među osnovnoškolcima zauzela gotovo sva vodeća mjesta.

Predsjednik Županijskog povjerenstva iz kemije za OŠ - Crnčec Dražen, Pčelica 9

Održivi turizam

Projektan dan naše škole održao se 5. svibnja 2010. Tema projekta bio je Održivi turizam. U pripremama sudjelovali su svi djelatnici i učenici škole s ciljem da na što bolji način prikažu svoje mišljenje o ovoj važnoj gospodarskoj grani te da nam pokažu kako bi svojim proizvodima i radom obogatili turističku ponudu svoga kraja. Posjetitelji su mogli vidjeti zavičajnu povijesnu zbirku, malu suvenirnicu, narodne pjesme, domaće recepte starinskih jela, kajkavske recitacije i brojalice, mogli su degustirati starinska jela, probati vrhunski jabučni sok iz našeg voćnjaka i na licu mjesta čuti priču o njegovom nastajanju, sudjelovati u mnoštvu radionica i vidjeti puno fotografija, prezentacija... Naši gosti i suradnici (Srednja škola Prelog, Ekonomska i trgovačka škola Čakovec, Gospodarska škola Čakovec i Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića Sveti Juraj na Bregu) pokazali su nam kako se rade flambirane jabuke, raznobojni bezalkoholni kokteli, kolači, jabučni čips, otkrili su nam tehnike dizajna i kreiranja etikete te kako od poslovne ideje doći do konačnog proizvoda. Program smo završili podizanjem Zelene zastave u znak obnove statusa Međunarodne Eko-škole, a nakon toga smo mogli ići u školski voćnjak na bograč i ostalu ponudu naših suradnika – domaćih jela i pića u režiji Stanka Trstenjaka, tete Ružice i Udruge voćara, vinogradara i povrtlara. Povodom projektnog dana izaći će bilten u koji ćemo smjestiti opis projektnog dana i suradnika.

POVIJESNA GRUPA OŠ SVETI MARTIN NA MURI

„Od prapovijesti do danas“ – zavičajna povijesna zbirka s radionicama i povijesnim prikazima. Nalazila se u općinskom izložbenom prostoru. Voditeljica grupe je bila Petra Novinščak.

PRIRODOSLOVNA I VOĆARSKA GRUPA OŠ SVETI MARTIN NA MURI

„Od jabuke do voćnog soka“ – priča o nastajanju našeg voćnjaka uz prezentaciju prirodne baštine Općine Sveti Martin

na Muri i degustaciju jabučnih proizvoda. Voditelj te grupe bio je Dražen Crnčec, a pomogli su mu članovi prirodoslovne i voćarske grupe.

MARTINSKA RAZGLEDNICA

U toj grupi mogli smo vidjeti pano s narodnim pjesmama, brojalicama, receptima, kajkavski rječnik, recitacije i film, degustirati četiri vrsta jela koja su kuhana prema starinskim receptima. Voditeljica grupe bila je Anđelka Klemenčić, a radionici su pridonijele i učenice 7. i 5. razreda.

RADIJSKA EMISIJA – praćenje Projektnog dana

Voditeljica radionice bila je Srebrenka Puklavec Trstenjak, a sudjelovali su članovi radijske grupe koji su snimili puno materijala za radijsku emisiju, razgovarali s mnogim sudionicima i voditeljima radionica.

EKONOMSKA ŠKOLA ČAKOVEC

„Od poslovne ideje do konačnog proizvoda“. Voditeljica te radionice bila je Ivana Borković.

GOSPODARSKA ŠKOLA ČAKOVEC

„Kreiranje pakiranja“ – dizajn i idejno rješenje etikete, voditeljica je bila Rusa Trajkova.

Kako se izrađuje „jabučni čips“ pokazala nam je Natalija Varga.

DEGUSTACIJA JABUČNOG SOKA I PREZENTACIJA STARIH SORTI JABUKA U ŠKOLSKOM VOĆNJAKU

Prodavači: ispitivanje konzumenata (dva kupovna soka i jabučni sok iz školskog voćnjaka)

Voditelji: Iva Novak i Valentina Šrajbek uz prezentaciju starih sorti koju je izradila Kristina Vožar. Ona je i napravila katalog o starim sortama jabuka koji se dijelio na projektni dan.

OŠ SVETI JURAJ NA BREGU

Učenici iz te škole su dramskim nastupom prikazali turistički put po gornjem Međimurju. Za tu predstavu pripremili su ih Alen Barbić i Željka Krauthacker. Jelena Pavlic, Dunja Turk i Verica Moharić održale su fotoizložbu „Živi svijet na procvjetaloj jabuci“.

REDNJA ŠKOLA PRELOG prezentirala nam je flambirane jabuke, raznobojne koktele i kolače. Voditelj grupe čiji je moto „Jabuka kao kulinarska inspiracija“ zove se Josip Bajsić.

Martina Vožar, 7. razred

PROJEKTI DAN

Treba naglasiti entuzijazam svih učenika bez kojih aktivnosti u voćnjaku ne bi bilo.

Od jabuke do voćnog soka

Voćarska grupa OŠ Sveti Martin na Muri jedna je od najbrojnijih učeničkih izvannastavnih grupa. Shodno tome, dvadesetak učenika, svaki tjedan ponedjeljkom, a po potrebi i više dana u tjednu radi na uređenju, održavanju i promociji školskog voćnjaka. U radu učenici uzrasta predmetne nastave razvijaju radne navike kao trajne vrijednosti, privikavaju se na timski rad te njeguju tolerantne odnose. Pravilnim postupcima u rukovanju alatima razvija se svijest o važnosti očuvanja zdravlja, a praćenjem i evidentiranjem promjena kroz godinu (od početka do kraja vegetacijskog ciklusa) pokušava što više negovati ekološka načela u zaštiti prirode i proizvodnji hrane.

Aktivnosti u voćnjaku

Dakle, aktivnosti u školskom voćnjaku započinju obradom tla (okopavanjem, prihranjivanjem organskim gnojivima (stajski gnoj u granulama)) te prikračić-

vanjem i formiranjem sadnica nakon zimskog mirovanja (u kojem se periodično prate eventualne promjene na biljkama s obzirom na klimatološke promjene, mogući napadi određenih štetnika (npr. voluharice, zečevi) te priprema i uči o aktivnostima koje će biti potrebno raditi u proljetnom razdoblju).

Suradnici

S obzirom na površinu i brojnost grupe, kao suradnici nam se priključuju članovi Udruge voćara, vinogradara i povrćara Općine Sveti Martin na Muri kao i stručnjaci AgromediMurja d.d. sa svojim savjetima i najnovijim spoznajama u načinu uzgoja voćaka.

Starinske sorte jabuka

Posebnost ovog školskog vrta, a i njegova najveća vrijednost, je upravo tridesetak starinskih sorti koje ne uzgajamo u plantažnom uzgoju. Te biljke tretiraju se isključivo prirodnim gnojivima, sredstva za suzbijanje štetnika svedena su na minimum, a poprilično pažnje pridaje se biološkoj zaštiti pomoću korisnih životinja (ponajviše kukaca i ptica). Naravno, važno je da se sve agrotehničke mjere provedu prije početka vegetacijskog ciklusa (u to vrijeme radi se i kemijska analiza tla).

Intenzivni radovi u voćnjaku

Kroz proljetno i ljetno razdoblje radi se na održavanju voćnjaka (košnjom, dodatnim prihranjivanjem – prema rezultatima analize, od prošle godine navodnjavanjem, prekopavanjem kompostišta i sl.). U tom razdoblju posvećuje se veća pažnja i ostalim dijelovima školskog vrta. Ponajviše, uređenju klupica i stolica za izvanučioničku nastavu te pojedinačnim stablama ukrasnih biljaka koje čine okolicu zamišljenog Parka prijateljstva (npr. magnolija, lipa, breza, lijeska i sl.). Ove godine posebnost je bila i sadnja dviju sadnica trešnje povodom Dana planeta Zemlje koje će zbog svog prirodno brzog rasta omogućiti kvalitetniju izvanučioničku nastavu te u budućnosti dati fine plodove upravo krajem nastavne godine u šestom mjesecu. Jesensko razdoblje najintenzivnije je razdoblje radova u školskom voćnjaku, kako zbog branja plodova cjelogodišnjeg rada, tako i pripreme za iduće vegetacijsko razdoblje naredne godine.

Dakle, u **Od ove je godine pokrenuta proizvodnja voćnog soka jabuke iz školskog voćnjaka.** tom razdoblju, najviše pažnje posvećuje se pravilnom

tretmanu biljaka pred berbu. S obzirom na vremenske uvjete treba nekoliko dana da se sve uredi i posloži.

Berba jabuka

Ključni dani svake godine su dani berbe jabuka, u kojem sudjeluju svi učenici voćarske grupe, pojedini razredi na satovima razrednika kao i

sve učiteljice, učitelji i ostali djelatnici škole. Ovdje treba posebno naglasiti, od ove godine pokrenutu *proizvodnju jabučnog soka*, koji uz zrele starinske sorte jabuka jest i turistički proizvod kojim se škola predstavlja na različitim manifestacijama i događanjima (npr. *Dani kruha*, *Dani župe*, *Noć muzeja*, *različita natjecanja u organizaciji škole*, *posjete, kao i prilikom gostovanja naše škole i sl.*). Ovim potezom omogućeno je da cijeli put od uzgoja jabuka do proizvodnje jabučnog soka učenici vide kroz nastavu, na jednom mjestu, u školi. Drugim riječima, možemo vidjeti sve etape stvaranja kako *turističkog proizvoda*, tako i *zdrave prehrabene namirnice* (sok ne sadrži konzervanse) koja se koristi u školskoj kuhinji, a nije zanemariva ni financijska strana priče kojom se uspijeva pokriti dio troškova, primjerice kemijske zaštite voćnjaka.

Projektni dan škole

Posebno smo ponosni na projektni dan škole. Voćarska grupa osmislila je prezentaciju školskog vrta i voćnjaka pod naslovom „Od jabuke do voćnog soka“ kao turističke destinacije uz vođenje kroz cijeli školski prostor objašnjavajući pritom osnovne činjenice o

lokalitetu, radu u vrtu i voćnjaku te je uz to, na kraju izradila i omogućila degustaciju različitih proizvoda od jabuke (npr. jabučne zlevenke, pite, kolače i naravno sok). Pritom je Ekonomska i trgovačka škola napravila senzorsku analizu različitih jabučnih sokova, razradila marketing plan te izdala brošuru - katalog njihove vježbeničke tvrtke, a Srednja škola Prelog predstavila različite mogućnosti izrade šarenih i bezalkoholnih koktela od jabučnog soka. Rezultati samog projekta, nadamo se,

imat će pozitivan utjecaj na shvaćanje važnosti povezivanja obrazovne vertikale u jedan smisleni kolaž koji će budućim generacijama omogućiti bolju i još kvalitetniju izobrazbu.

Ulaganja

U posljednjih nekoliko godina uložena su znatna materijalna sredstva i nebrojeno radnih sati kako bi voćnjak dobio navodnjavanje (kap po kap), okolni prostor dobio mogućnost odvijanja izvanučioničke nastave (uređenje klupica i stolova), a ne manje važno treba istaknuti kako se radi na povezivanju odgojno obrazovnih postavki takvog načina rada s učenicima u sklopu sve intenzivnijeg razvoja same općine kao prirodne i turističke destinacije. Planovi u narednom razdoblju ovisit će o materijalnim (prije svega financijskim) mogućnostima škole i lokalne zajednice.

Planovi

Treba raditi na daljnjem unapređenju agrotehničkih mjera (izgradnjom zaštitne mreže nad plantažnim dijelom voćnjaka radi osiguranja prinosa zbog omogućavanja zatvaranja financijske konstrukcije proizvodnje jabučnog soka), obogaćivanju Parka prijateljstva novim sadnicama te uređenjem edukativne šetnice. U svemu tome, ne manju vrijednost, treba imati i konstruktivno i stalno usavršavanje voditelja aktivnosti, te razrada edukativnih terenskih nastavnih sadržaja za učenike kroz posjete drugim sličnim lokalitetima (ove godine odradili smo po prvi puta u terensku nastavu cijele grupe kroz posjet voćnjaku Agromedimurja, klimatološkoj stanici Međimurskih voda u Nedelišću te načinu pročišćavanja otpadnih voda kao jednom od aktualnih pitanja vezanih uz cijelu Općinu).

Vrijedni učenici

Treba naglasiti entuzijizam svih učenika polaznika grupe bez kojih ni jedna aktivnost u voćnjaku ne bi bilo.

Voditelj voćarske grupe

Crnčec Dražen, prof.

Biolozi su pokazali svoje znanje

Prirodoslovna grupa OŠ Sveti Martin na Muri od ove godine djeluje i kroz biološku sekciju. Polaznici grupe su učenici sedmih i osmih razreda.

Biološka sekcija ima širok spektar različitih aktivnosti (od praktičnog rada, istraživanja prirodne baštine našeg kraja, provođenja različitih anketa vezanih uz ljudsko zdravlje, te-

renske i izvanučioničke nastave). Ove godine natjecali su se i u znanju iz biologije kroz školska i županijska natjecanja. Školska natjecanja imala su i dodatnu motivaciju kroz osvajanje titule školskog velemajestora, majstora i naučnika te pripadajuće nagrade. Poseban i vrlo kvalitetan rezultat postigla je Ines Baumgartner, osvojivši drugo mjesto na županijskom natjecanju te prijedlog za državno natjecanje, svega par bodova do nje bio je i Ivan Vrbičić, osvojivši peto mjesto. Dobar rezultat postigli su i sedmaši, Karlo Jambrović i Karlo Stojko.

Dražen Crnčec, prof.

Državno natjecanje mladih tehničara Republike Hrvatske

Na Babinom kuku u Hotelu Lacroma u Dubrovniku 27. travnja 2010. otvoreno je 52. natjecanje mladih tehničara Republike Hrvatske. Domaćin državnom natjecanju bila je OŠ Ivana Gundulića u Dubrovniku. Na to državno natjecanje plasirala se učenica šestog razreda naše škole, Sara Perčić. U Dubrovniku je boravila tri dana, a natjecala se u smjeru

graditeljstva. Smjestila se u hotelu „Valamar Club Dubrovnik“ sa svojom mentoricom, učiteljicom Dragicom Kiborn. Nakon napisanog testa i obavljenog praktičnog rada kojima je osvojila šesto mjesto u Dubrovniku, posjetila je stari grad, zidine i Stradun. Kući se vratila zadovoljna svojim postignućima.

**Martina Vožar, 7. razred
i Sara Perčić, 6. b razred**

Na 26. Danima Ante Kovačića i 24. literarnom natječaju Ivica Kičmanović u organizaciji Matice hrvatske

Dani Ante Kovačića

Ogranak Zaprešić sudjelovalo je 1012 učeničkih radova prispjelih iz Hrvatske, BiH, i Vojvodine. Povjerenstvo je za nagradu i pohvalu odabralo 221 rad među kojima i su i radovi iz naše škole. Od pet poslanih literarnih radova dva su dobila pohvalu, Teo Žalar, 5. razred i njegova pjesma Moj deda mlinara za japu meu te Renata Tomšić, 5. razred i pjesma Negda. Nagrade su učenicima dijelili Željka Horvat-Vukelja, Branka primorac, Pajo

Kanižaj, Stijepo Mijović Kočan. Učenici su sa svojim mentorima sudjelovali na prigodnom kulturno-umjetničkom programu u Gradskoj skupštini grada Zagreba. Slijedio je recitak odabranih učeničkih radova koji su priredili Z. Novosel i Sunčana Zelenika. U završnom je radioničkom dijelu programa gost bio književnik Hrvoje Hitrec.

Anđelka Klemenčić, učiteljica

Mali kustosi

Neki od izloženih predmeta nalaze se u školskoj zbirci, a neke su nas za ovu izložbu posudili mještani Sv. Martina. Većina tih predmeta koristila se u 20. st., a ljudi su ih sačuvali kao dio svoje obiteljske baštine.

U općinskom su izložbenom prostoru učenici povijesne grupe, od 5. do 8. razreda, postavili izložbu o zanimljivostima iz prošlosti Sv. Martina na Muri.

Izložba

Prikazan je samo dio naše povijesti koji smo smatrali da će biti zanimljiv javnosti i ostalim učenicima škole. Pripremali smo se tijekom cijele školske godine, proučavajući povijesne izvore i skupljajući predmete. Izložba je otvorena 5. svibnja u sklopu projektnog dana naše škole s glavnim temom „Održivi turizam“. Povijesna i kulturna baština važan je dio turističke ponude, osobito kada je zanimljiva i sadržajna kao naša.

Tijek izložbe

Naša je izložba podijeljena u tri dijela. U prvom dijelu moglo se vidjeti kratki pregled povijesnog razvoja Hrvatske pomoću plakata koji su izradili učenici povijesne grupe 5. i 6. razreda. U drugom dijelu moglo se vidjeti predmete i zanimljivosti iz prošlosti Sv. Martina, a treći dio predstavljaju radionice za posjetitelje u kojima se može oslikavati bojanke rimsko-antičke i srednjovjekovne tematike, oslikavati glinene posude u stilu terra sigillata keramike, izraditi vlastiti obiteljski grb. Učenici 4. b razreda pridružili su nam svojom izradom magneta u obliku godine 1468. godine preuzetom iz naše župne crkve.

Krenimo kroz postav:

Na zidu možete pratiti povijest Hrvatske prema kratkim natuknicama. Cilj je ponoviti gradivo pomoću plakata i karata kako bi kasnije lakše ostale izložke stavili u povijesni prostor i vrijeme.

Na podu vas kroz povijesna razdoblja vode materijali koji su se najviše koristili u određeno doba.

Na početku imamo kamene oblutke koji simboliziraju starije kameno doba, zatim keramiku i ciglu koja nas navodi na mlađe kameno doba (neolitik), pa željeznim ostacima i predmetima ulazimo u metalno doba. Cigla kao simbol gradnje provodi nas u antiku koja je bogata važnim izumima i graditeljskim zahvatima. Konačno keramikom i ukrasnim predmetima dolazimo u srednji i novi vijek.

S druge strane možete vidjeti predmete koje su skupili učenici. Neki od predmeta nalaze se u školskoj zbirci, a neke su nas za ovu izložbu posudili mještani Sv. Martina. Većina tih predmeta koristila se u 20. st., a ljudi su ih sačuvali kao dio svoje obiteljske baštine.

Interaktivnost izložbe

Posebno smo istaknuli povijest školstva u našoj Općini, legendu o Nikoli i Izabeli kao prikaz sukoba katolika i protestanata u Međimurju, osmislili smo igru o našoj crkvi (pogoditi gdje se nalaze detalji s fotografije na tlocrtu crkve), izložili smo stoljetnu

kolijevku za djecu i pripremili foto izložbu obiteljskih fotografija obitelji Bogdan Ivane (8. a) i Martine Vožar (7.). Poseban naglasak izložbe bio je prikaz rimskog Halikana. Učenice 8. razreda izradile su porta (glavni ulaz u grad) s nazivom grada i godinom njegova osnutka. Klaudia Vrbičić, Leonardo Žalar, Dominik Padarić i Martina Vožar odglumili su stare Rimljane u njihovoj tradicionalnoj odjeći kako bi što vjernije prikazali rimski način života. Učenici 6. razreda bili su zaduženi za rad u radionicama uz pomoć vjeroučiteljice Ljiljane Hozjan.

Mali kustosi

S ovom smo povijesnom izložbom bili uključeni i u projekt Muzeja Međimurja iz Čakovca pod nazivom „Mali kustosi“. Ravnatelj Muzeja, mr. sc. Kalšan i kustosi posjetili su nas 17. svibnja povodom Dana muzeja i razgledali naše izložke. Naši kustosi tom prilikom bili su Sara Perčić, Martina Vožar, Karlo Stojko, Patricija Horvat, Valentina Kraljić, Klaudia Vrbičić, Dominik Tomšić, a pomogli su im u rimskoj odjeći Leonardo Žalar i Dominik Padarić, te Rebeka Perčić u radionicama i Karin Kralj kao fotograf. Veliki kustosi su bili oduševljeni prikazanim i stručnim vodstvom našim malih kustosa pa su ih nagradili diplomama, katalogom i CD-om postava MMČ-a.

Izložba je zbog velikog interesa opet otvorena povodom Dana škole, 11. lipnja, nekoliko sati prije priredbe te u nedjelju, 13. lipnja u prijedpodnevnim satima.

Petra Novinšćak, prof.

Škole prijatelji

Učenici su uživali u projektu. Mogli su se u svoje slobodno vrijeme dopisivati s prijateljima iz Njemačke. Planira se nastavak suradnje.

Tijekom ljeta 2009. stvorila se ideja o suradnji naše škole sa školom iz Njemačke.

Na početku školske godine počeli smo učitelj Martin Kutnjak iz Njemačke i ja dogovarati suradnju učenika njegove Realschule Horb i učenika moje škole tijekom tekuće školske godine.

Suradnja učitelja i učenika

Martin Kutnjak je učitelj njemačkog jezika koji živi i radi u Njemačkoj u mjestu Horb am Neckar u Realschule Horb. Rodom je iz Hrvatske, i to iz Lapšine. Učenici bi surađivali tako da bi se dopisivali putem mailova, upoznali na taj način i na kraju završili sa Power Point prezentacijom o svojoj školi, mjestu, glavnom gradu pa bi i

na taj način upoznali okolinu u kojoj učenici žive.

Horb am Neckar

Horb am Neckar je grad na jugozapadu njemačke pokrajine Baden-Württemberg. Grad Horb nazivaju još i vratima prema Schwarzwald.

Školu Horb pohađa oko 800 učenika i zaposleno je oko 47 učitelja.

Realizacija planova

Cilj suradnje je bio upoznati i steći nove prijatelje, poboljšati jezične sposobnosti i osloboditi učenike od straha slobodnog jezičnog izražavanja na njemačkom jeziku. Učenici sedmih razreda obje škole su s oduševljenjem prihvatili takav oblik suradnje. S obzirom da je u sedmom razredu naše škole bio 21 učenik, a u Njemačkoj 30 učenika najprije smo trebali podijeliti razrede u grupe tako da svaki učenik dobije svoj par ili dva sa kojim se dopisuje. Svaki učenik je prvo predstavio sebe, što voli, čime se bavi i tim mailovima smo u studenom započeli suradnju sa Realschule Horb.

Međunarodna prijateljstva

Učenici su se mogli u slobodno vrijeme međusobno dopisivati, neki su

čak i igrali online igrice. Krajem prosinca stiže poklon iznenađenja u našu školu. Učenici Realschule Horb su zajedno sa učiteljem poslali božićne poklone (slatkiše, knjige, CD-e, ručno izrađene poklone). Iznenađena sam bila i ja, jer o poklonu učitelj nije ni riječi rekao. A kako li su samo reagirali učenici kad su vidjeli paket iznenađenja? Iznenađenost, znatiželja, veselje, smijeh to se moglo iščitati na njihovim licima.

INTERNACIONALNI KUTAK

Za Božić smo mi njima opisali naše običaje te im poslali čestitke i naravno nismo zaboravili poslati im zahvale za njihove poklone.

Pošiljke iznenađenja

Dogovorili smo se da ćemo mi njima pripremiti poklone iznenađenja za Uskrs. Zbog brojnih školskih obveza suradnja je malo pala u drugi plan. Intenzivnije smo počeli raditi početkom ožujka kada smo mi za njih počeli pripremati uskrsne poklone iznenađenja kao i fotoalbum 7. razreda. U fotoalbumu su slike učenika sedmog razreda u različitim projektima tijekom školske godine. Htjeli smo im prikazati što se sve događa u našoj školi tijekom godine. Učenici su opisali slike i tako je nastao lijep fotoalbum.

Tjedan dana nakon što smo poslali poklon stigao je mail sa iznenađenim učiteljem, kao i učenicima koji su primili naš poklon. Oduševljenju sa njihove strane također nije bilo kraja. Za kraj našeg projekta preostaje nam još prezentiranje Power Point prezentacija koje su učenici napravili.

Ovakav način suradnje je veoma zanimljiv i zabavan, a uz to i poučan te iziskuje jako puno vremena, koje zbog ostalih školskih obveza nismo imali toliko puno. Sve što smo zamislili to smo i ostvarili, osim našeg chata koji nije uspio, ali se nadam da ćemo ga uspjeti odraditi druge godine.

Susret virtualnih prijatelja

Jedno pitanje koji su učenici postavljali potezalo se tijekom cijele suradnje, a to je kad će se učenici međusobno moći vidjeti, posjetiti jedni druge. Želju za posjetom su izrazile obje strane. Nažalost, ove to godine nije bilo moguće realizirati, ali slijedi nam

nova školska godina pa tko zna, možda ostvarimo i to putovanje.

Zahvala

Najljepša hvala svim učenicima koji su se drage volje uključili u ovaj projekt. Gledajući vas tijekom godine, mogla sam vidjeti koliko ste uživali u tom projektu, a kao razred djelujete jako povezano i voljni ste svakome priskočiti u pomoć. To je vaša velika vrlina. Nadam se da ste se sigurniji u svom izražavanju njemačkog jezika te da ste stekli prijatelje s kojima ni nakon osnovne škole nećete prekinuti komunikaciju. Veliko hvala ravnatelju škole koji je odobrio ovu suradnju i razrednici Anđelki Klemenčić, koja nam je također pomogla.

A za kraj još nekoliko učeničkih radova o međusobnoj suradnji.

Monika Turk, učiteljica

Kommunikation mit Kindern aus Realschule Horb begann im elften Monat. Eines Tages kam Lehrerin in die Klasse und erzählte uns, dass wir mit ihnen zusammen arbeiten werden. So bekommen wir neue Freunde. Jeder von uns bekam ein Freund aus Deutschland, mit denen zu kommunizieren. Zuerst haben wir uns vorgestellt. Zum Weihnachten haben wir ein großes Paket voll mit Süßigkeiten bekommen. Zum Ostern schickten wir ihnen auch ein Überraschungspaket. Ich freue mich sehr, dass wir weiter kommunizieren.

Karlo Jambrović, 7. Klasse

Im elften Monat haben wir mit einer deutschen Schule zu kommunizieren begonnen. Ich war begeistert. Zuerst hat uns die Lehrerin in Gruppen aufgeteilt. Dann hatte jeder einen oder zwei Schüler bekommen um ihm zu schreiben. Wir mussten ihm etwas über uns schreiben. Jeder für sich selbst. Ich war froh, weil ich zwei neue gute Freunde bekommen habe. Sie haben uns ein schönes Weihnachtsfest bereitet. Sie haben uns ein ganzes Paket Süßigkeiten geschickt. Um ihnen zu danken, haben wir ihnen Süßigkeiten und andere Geschenke zum Ostern geschickt. Die Zusammenarbeit hat alle meine Erwartungen erfüllt. Ich bin froh, dass wir neue Freundschaften geschlossen haben.

Filip Lesar, 7. Klasse

Wenn ich über die Zusammenarbeit mit Realschule Horb erfahren habe, war ich sehr glücklich, weil ich neue Freunde kennenlernen konnte. Wir wechseln E-Mail Adressen und kommunizieren durch E-Mail. Am Weihnachten bekommen wir von Schülern Realschule Horb Weihnachtsgeschenke. Wir waren sehr glücklich und überrascht. Am Ostern haben wir ihnen Ostergeschenke geschickt. Das machte Spaß.

Monika Novak, 7. Klasse

Unsere Zusammenarbeit mit Schülern Realschule Horb war sehr, sehr toll. Hier haben wir Lehrerin und sie haben Lehrer. Sie haben uns Weihnachtsgeschenke geschickt und wir ihnen Ostergeschenke. Wir haben neue Freunde gefunden. Am Ende haben wir ihnen auch unser Fotoalbum geschickt. Jetzt wollen wir uns noch sehen. Ich hoffe, dass wir auch das erfüllen könnten.

Edite Ruzman, 7. Klasse

Ljetna avantura

*Zahvaljujemo se našim pratiteljima **Valentinu Bašiću, Antunu Vondri i njegovoj supruzi Blaženki Vondra.***

Naša mala avantura započela je ranijutarnjim putovanjem 19. lipnja 2009. s nestrpljenjem i iščekivanjem vozili smo se do sunčanog Brača. Putovanje je bilo ludo! Stajali smo na nekoliko odmarališta na kojim smo rastegnuli zadržvenjela tijela. Prije

konačnog dolaska stali smo na slapovima Krke. Zatim smo otišli u Split gdje nas je dočekaao trajekt kojim smo plovili do Brača. I tako je počela naša ljetna avantura.

Odmah nakon dolaska u vilu Supetar noge su nas ponijele na sunčanu, pješčanu plažu punu komada. Svake večeri imali smo lude provode po sobama. Nažalost našoj avanturi ubrzo je došao kraj. Nakon pet dana provedenih na Bračču, teških srca oprostili smo se od domaćina i

krenuli put Sv. Martina. Zahvaljujemo se našim pratiteljima **Valentinu Bašiću, Antunu Vondri i njegovoj supruzi Blaženki Vondra.** Sad kad se bliži rastanak, maturalac se teško zaboravlja.

**Anamarija Podgorelec
i Ivana Goričanec,
8. b razred**

Ne daj uspomene!

Nažalost, u srcu ne postoji tipka „Back“ ili „Delete“, ali postoji mjesto za nove događaje i nove ljude kojima se moramo radovati.

Volim se sjetiti naših zajedničkih ludorija i gluposti na koje smo uvijek bili spremni. Od prvog razreda kad smo se upoznali, u vrtiću, maloj školi ili u prvom razredu, bili smo zajednica. Zajednica osamnaest ljudi koji su živjeli pet sati dnevno, pet dana tjedno i četiri tjedna mjesečno - zajedno. I tako osam godina. Bili smo prijatelji, ali i sad smo to. Možda i bolji nego ikad prije. Zašto? Jer možda tek sad shvaćamo koliko jedni drugima značimo. Shvaćamo da se našoj zajednici bliži kraj. Nakon osam go-

dina, dugih osam godina mi se moramo rastati jedni od drugih. Moramo potražiti nove prijatelje, novo društvo. Ostatak ćemo prijatelji, ali više nikad nećemo biti zajednica. Zajednica koja je prebrodila razne svađe, tučnjave, pomirenja, prijateljstva i neprijateljstva - sad se raspada. Zašto? Jesmo li dovoljno odrasli da svatko od nas izabere svoj put? Mislim da nismo i da nikada ne ćemo biti, ali taj trenutak jednom mora doći. Prije ili kasnije pokucat će na vrata, bili mi dovoljno odrasli ili ne. Ponekad se zapitam zašto smo se svađali. Zašto nismo mogli iskoristiti vrijeme koje smo imali u prijateljstvu, a ne u svađi? Uporno ne shvaćamo. Možda i ne želimo shvatiti, prihvatiti kraj. Raspad. Možda to i nije kraj. Možda je to samo zagrijavanje, predigra. Uvod u nešto

veće i raskošnije. No, zašto bismo se zagrijavali za nešto veće i što je to? Život? Trebamo uvod u život? Ne znam. Zašto bih i morala znati? Pa ja sam samo obična, izgubljena klinka. Klinka koja nije spremna otići u veliki svijet sama. Ne znam kojim putem krenuti. Postoji li mjesto gdje mogu pronaći odgovor? Postoji li uopće odgovor?

Želim misliti samo na lijepe događaje, pohraniti ih u srcu i čuvati zauvijek. Svaki je trenutak neprocjenjiv bio proveden u smijehu ili suzama. Nažalost u srcu ne postoji tipka „Back“ ili „Delete“, ali postoji mjesto za nove događaje i nove ljude kojima se moramo radovati, a ne ih se bojati. Možda su i oni kao i ja samo izgubljeno klinci koji traže mjesto, svoje mjesto, u ovom velikom svijetu.

Valentina Kraljić, 8. a razred

Na bregu

Prošnata cesta črez selo se spušča
Drač, koprive i divja mrkva
Kre ceste
Škvorci v gorica j i
Ježeki od kostajof po šumi
Sunce se posprovla
V krijlo si jemle krove storih hižici
I dimjak nahereni
Listje mi pod nogaj šumij
Vesela sem.

Valentina Novinščak, 8. b razred

Rad je pohvaljen na literarnom natječaju Međimurski motivi u organizaciji Matice hrvatske Ogranak Čakovec.

Stara nova priča o tri prašćića

Vukovi su ugrožena vrsta životinja, vrsta koja polako izumire.

Tri prašćića u strahu da ne izgube najboljeg prijatelja odluče izgraditi kuće za sva četiri godišnja doba. Za proljeće mu izgrade kući od slame. Vuk s oduševljenjem prihvati kuću od slame. Ljeti mu postave suncobran da mu sunce ne prži prefino krzno. Vuk je zadovoljno uživao u carstvu hladovine. Ujesen dođu hladniji dani pa mu izgrade kuću od dasaka. Vuk se malo žalio da mu je hladno pa mu tri prašćića odluče sagraditi kuću od cigle. Vuk ih nagradi tako da ih pojede sve u jednom dahu.

Luka Vinko, 6. b razred

„Prava ljubav“

Više puta se tužnim putem ide,
I s neke teške prepreke siđe.
Više puta se nešto loše čuje i vidi,
Ali s tim problemom se i dalje živi.
Više puta se dogodi da se pogrešnu osobu zavoli,
I za njegovu ljubav se moli.
Tada se skrene na taj pogrešan put,
Bez veze se izgubi povjerenje, vjera i trud,
Ali samo jednom se voli i ta ljubav nikad ne boli.
Samo jednom se netko za nekog bori,
Ima osjećaj i razlog.
A razlog je sto ga voli.
Više puta se ispusti suza radi nekoga,
ali samo jednom se za istinu zaplače
i Boga moli,
živi s tugom,
i govori da se voli.

Doris Bogdan, 6. b.

Petar Oletić, 5. razred

Tak se negda živjilo

Kak se negda živjilo? Baugo.
Cejlo leto. Jedna kokoš se hronila
Jeno leto. Gauske malo duže. Či je
trelo perje, i prije cajta su se zak-
lale. Svetek je biu ak se moglo tele
prodati. Mesa je bilo dosti. Ali! Ak
nejdeš k meši, neš meso jeu. Tjedan
ili dvo, stori kruh v mlejki namočeni
i kuruzna zlevenka mejali su se
na stolu. Sira ga bilo i jajci, ali je i
peneze trelo pa se se prodalo.

V leti je bilo lejpo baus hoditi, a
v zijmi? Do Božiča bosu, a negda i
duže. Za fašnjak je isto bilo bole biti
baus ka si mogo bole bežati, friškiši
biti.

Domjnik Kos, 8. a razred

Željka Fajfar, 5. razred

Reklame – istina ili laž?

Živimo u svijetu reklama. Reklame nas okružuju, reklame su odraz moći. Pitanje je predočuju li reklame uvijek pravu vrijednost proizvoda?

Na dan vidimo bezbroj reklama od onih na televiziji, na radiju, u novinama, uz cestu. Ne dočaravaju sve reklame pravu vrijednost proizvoda. S druge strane ima reklama koje ipak pokazuju pravu sliku proizvoda. Garancija je mogućnost vraćanja proizvoda ukoliko se proizvod ošteti. Komercijalne televizije opstaju na tržištu baš zbog tih reklama koje zauzimaju i po 20% programa. Na radijskim postajama reklame i oglasi zauzimaju sve više prostora u eteru, a sve manje do izražaja dolaze glazba i glazbene emisije.

Bez reklama ne bi bilo ni tržišnog gospodarstva, ljudi ne bi znali da imaju mogućnost izbora. Ljudi su naivni i lako nasjedaju na svakoake primamljive poruke, međutim ima i osoba koje ni za živu glavu ne bi kupile reklamni proizvod. Možda je razlog tome što su na vlastitoj koži osjetili loš reklamni proizvod.

Rješenje tog sveopćeg problema je jednostavan. Prije nego se proizvod kupi, treba se raspitati o tom proizvodu. Razmisliti je li cijena nerealno niska. Sačuvati račun i garantni list u slučaju ako proizvod nije više u mogućnosti obavljati svoju namjenu.

Lucijan Krajačić, 8. b

Mala mačka

pala s tačka.
Pala naglavačke
pa prevrnula
tačke.
Zaplakala.
Zastala.
Šapama
mahat' stala.
Jadna maca
dozivati je stala:
„Mama! Mama!“
Ja sam pala.

Klara Srša, 6. b razred

Protoletje

Protoletje nam prihaja,
A sneg je još navek tu.
Z trove se vidijo bejle glove.
Ftičeki se nebrepo
Ščekati pa skočeju
S drejva na drejvo.
Sunce nam dugo svejti
I lepo nas greje.
Den je se dukši,
A noć je krajša.

Tena Toromanović, 6. b razred

Nej kak denes

S cekerom je moja baka išla v
škaulo.
Na drvenaj klaupaj po osem jih je
sedelo.
Peč na drva i ugljen,
fejst se napunila, al dok je poklopca
hitilo,
zakajeno je bilo paul dneva.
Nikomu je nej preveč smetalo,
prifčili su se na tau,
za alergiju su nej znali.
Nišči je nej betežen biu makar je
vodu z jenim launčekom
z kaunte grabjo.
Z batinom po prstaj dobili su sij,
a prvi un šteri je po jau išo, a misljo
je zbegnuti.
Či si rauku cuknu, duplično si dobjo.
Či je japa zazvedjo ka si biu bit v
škauli, i un te je narezo po rijti.
Pasti krave, svije i gauske v gmajni
lepo je bilo,
zadače ga nej tuliko bilo,
kak denes.

Kludija Vrbičić, 5. razred

Negda

Obujki, batove čižbe na nogaj
Pločica i kremenček v raukaj
Peč, drva i ugljen v škauli
Pijši!
Naj zbrisati!
Čitaj!

Naj huncutarije delati!
Čeka te šiba na rit i
klečaje na kuruzi.

Renata Tomšić, 5. razred

Oblaki

Jesenski vjetar puše...
Grmovje, drevje i cvejtje nuše.

Črni oblaki letiju
I nas doli glediju.
Si premišlovleju či bi tu postali
I na nas dežđa poljali.
A onda se na njih grom zdere
I zapovej: "Nek cesta proh opere
Nek se žedna zemla namoči
I nek se voda v potoke natoči."
Oblaki su dežđa poljali,
I proha na cestaj oprali,
I žednu zemlu namočili.
I vodu v potoke natočili...
Al' je sunce zasjalo
I sijve oblake šijrom rastirale.
Kak su oblaki dišli je i veter posto,
A za jimi je svejt išče lepši osto.

Klara Srša, 6. b razred

Male nas stvari čine većima

Treba živjeti svoj život,
Onako kako želiš da bude.
Živi ga veselo, sretno, razigrano,
Kao da si u snu.
Cijeni svoje uspjehe, ne pamti
poteškoće,
Jer one te odvedu u veliku crnu
rupu.
Unutar tijela i duše leži puno odgo-
vora,
Koji ti govore što da radiš.
Zapamti da ima malo ljupke,
nježne ljubavi dopire daleko
i da samo prava ljubav traje vječni.
Pametno je živjeti i za pravo pri-
jateljstvo,
Jer najveće blago pravi su i poštenu
ljudi.
Čini male stvari, ali s velikim osmje-
hom
I nikada nemoj zaboraviti niti na
jedan Božji dan.
Na kraju zapamti da mali ljudi čine
VELIKE stvari.

Patricija Horvat, 7. razred

Svoj djeci svijeta

Neka vam je život pun šarenih boja
Neka vam u njemu nema briga i
znoja,
Neka vam samo igra i radost budu na
pameti
I nemojte se svađati htjeti.
Neka vam osmjech ispuni lice
I budite slobodni kao ptice
Nek vam glava stalno mašta
Jer uz nju se može svašta.
Neka vam srca puno ljubavi bude
Zavolite sve ljude.
Kao oblak što na vjetru jaše,
Neka bude čarobno djetinjstvo vaše.

Klara Srša, 6. b razred

Baka mi povedala

Dauko je moja baka do škaule hodila
peški.
Gumene si je čižme bula, jer drugo je
nej mejla.
Po pauto so joj se v glovi vrtele rejči:
Frijganica, cvrtje,
Žgaunci, cejli krumpejr.
Slotki krumpejr, kuruzni kruh
Pogače, jabučne, zeljove,
Tikvine i z orehi.
Lačna je bila, već neg sita.
Dok je dimo dojšla, noge si je v toploj
slonjoj vodi grejla.
V koriti se sojnkala tak dugo dok ju je
nej zanoftalo.
Pri curku su si jope prali i Bogu se
zafolili:
„Baug ti ploti, vodica!“
Kolinaj su se sij veselili, rodbina se
zbrola
Čurke bejle i črne praf su sakomo
bile.
Perje se čijhalo, kuščice luščile
Se se ženske z sela zbrale.
Fajn su si zapopejvale i zaplesale.

Lana Muršić, 5. razred

Rad u pozadini izradila: **Ivana Goričanec, 8. b razred**

Kre Mure

Stora cesta kre Mure.
Sprhnete vrbe v prekmurskoj Meki
vaulo za život zdovja su zgubile.
Nebo je črno,
dišij po snego.
Zrok je preseko strel lovačke puške.
Krvovi se fazon vrugno
v Muru.
V štali šikane kobile vupirajo
svoje oči
daoko
prauti selo i hižaj
z šterih se vleče črni dim
međimurskoga ugljena.

Ivan Vrbičić, 8. a razred

Moj deda mlinara za japu meu

Na Muri je japica melina meu
Žito, kuruzu, ječmen i zaub je mleu
Veliku vodu
I hudo zijmu si je nej želeu
Jer melina je restepsti mauro i
Na brejg ga deu.

Na protuletje se snegj otopjo
I melina je na kaumpe nazoj trelo
deti i
Žrmlati, žrmlati, ...

Teo Žalar, 5. razred

O ljubavi

Čovječe, pokaži ljubav
prema svojem modrom
planetu.

Zaljubi se u bijele
vrhove planina i u modro
more.
Voli srnu uzdrhtalu i medvjeda
mrkog.
Zaljubi se u
zelene šume, pune pričljivih
ptica,
u neumorne laste i
zalutale galebove. Voli
nemirne potoke i
nabujale rijeke.

Čovječe, Bog te stvorio da voliš.

Erik Koraj, 7.razred

Samoća

Uzak i kamenit prečac uz hirovitu ri-
jeku Muru. Tako daleko i toliko strano,
a opet tako obično i predivno. Vodi od
novoizgrađenog mosta do plovećeg
riječnog mlina.

Most. Visok, dugačak, a vodi na lijevu
obalu snažne murske ljepotice. Na
desnoj obali dvije stare, drvene ko-
libe. U prvoj, sa samo tri zida, drveni
bunar. Sjeverna strana otvorena ljet-
nom povjetarcu i britkom sjevern-
jaku.

Zidovi oblijepjeni požutjelim fo-
tografijama.

Druga koliba, druga priča. Toplo je u
njoj. Starinska peć. Ugrijala je mnoge
prozeble prste, smrznutu djecu i pok-
islog brodaru. Pečeni krumpir, kruh i
slanina njezin su zaštitni znak.

Ni jak fijuk vjetra sa sjeverne obale
Mure ne može uništiti čaroliju večeri
uz svjetlo lampaša.

Ispod požutjelih grana tužnih vrba
drvene klupe. I stari plot.

Lokve ispunjene ostacima jučerašnje
obilne kiše. Uz šum rijeke i šum krošnji
cvrkut ptica. Čovjeku ni traga.

Anamarija Podgorelec,
8. b razred

Čovječe!

Čovječe umorni, pogledaj
Sunce sja kao tisuću malenih žarulja.

Pronađi tračak nade
i zapjevaj uz malene ptičice.
Probudi se u šarenom cvijeću
uz krasne tulipane bijele visibabe i
zvončice.

Ugledaj šarenilo u ovom
promrzlom svijetu i zaigraj uz
živahnu
tamburicu.

Probudi se uz raskoš krajolika
uz grožđe i vino slasno.
Čovječe, pronadi ljubav, budi
sretan.

Zemlja ti šapuće: "Probudi se!

Antonio Zdravec, 7. razred

Jesensko jutro

Sunce se sramežljivo ušuljalo u moju
sobu i namamilo me u dvorište. Uskim
puteljkom spustio sam se na gmajnu.
Pozdravila me stara vrba, pogrbljena
i naborana spustila je svoje ruke k
Muri. Iza nje jato gusaka bijelih kao
snijeg, jedna po jedna ulaze u vodu.
Zbog hladnoće ili zagađenja?

Put mi presijeca zagađen potok koji
proživljava svoje posljednje dane ili
sate, ali i prkosi čovjeku.

Martin Oletić, 8. b razred

Bogatstvo Hrvatske u kapljici vode

Hrvatska! Ti si riječ koja nas budi.
Riječ koja se za našu slobodu bori
kao lav
koji u pustinji traži ono što ga drži na
životu.
Modre i bistre kapljice vode.
Hrvatska u toj kapljici ima važnu
ulogu.

Štiti ju od smrti. Čuva ju kao oklop
obučeni stražar,
dvor. Hrvatska, tvoje vode bogatije su
od bogatstva cijelog
svijeta. Bogatije od slavonskih dukata
koji se sjaje na Suncu.
Tvoja Mura ruglu se izvrgava. Na
njezinoj površini plivaju
lopoči koji, kad ih nahraniš vodom,
otvaraju svoje žute cvjetove.
Podrugljiva žaba svojim te jezikom
upozorava da se
u životu moraš suočiti sa situacijama
u kojima ti se netko ruga.
Murini pritoci se s njom grle i ljube.
Tako i ti voli sve ljude svijeta.

Karlo Stojko, 7. razred

Zemla, kak si lejpa

Zemla, kak si lejpa!
Dola si mi protuletje
Kak štuk dugo
Leto i maudro nebo
I morje globoko
I jesen pijsano
I vodu frijšku i kalno
Zemlu žita punu
I faloček mira.
Fala ti!

Edita Ružman, 7. razred

Čovječe, probudi se

Bog ti je dao izlazak sunca zubatog
zima
cvrkutavi govor ptica te
sjajne zvjezdice nebeske kao uspav-
anku.
Vodu bistru i žubor u njemu, maglu
gustu
i neprobojnu.
Šumu zavodljivu i vrhunce gorske
pitome.
Vrpcu sjajnu i neispisanu.
Ostavi trag dobrote svoje urezan
duboko.

Karlo Jambrović, 7. razred

Međimurje

V tebi huncuti črleni cvetejo
Štiglec i grlica popevlejo
Detelica i perika po tebi
Rostejo
Mura i Drava se prelevlejo.
Izvori vode tvoje
Pojijo tejla naša.
Kak medalja zlotna
Bliskaš se.
Međimurje, tak
Zeleno i lejpo si.

Dominik Padarić, 7. razred

Živad i kosec

Tam douko čuje se puška:
Ftiči prhajo po zroko.
Strelajo, strelajo puške
V pojasu zajci visijo
Još tople dišejo im njuške
I fazone brojijo ispod velke kruške.
Dok sem biu mali
Ni jajaca v gnezdo nejsem tekno,
A posle kosidbe - pamtim:
Jen je kosec plako.

Mihael Berzak, 6. a razred

Glos mortinskoga zvona

Letij sejm, letij tam.
V torju store cirkve nuše se zvonec.
I vleče mladi dečko debelo vaužo,
Mortinski zvonor.
I vleče i vleče,
V sebi Zdravo Marijo moli.
V tau vrejme, v šestoj vuri zaraum,
Stora ženska Polona peče domoči
kruh.
Da je čula totu angelsku popevku
Božjega zvona,
Kruh je dejla na stronu.
Rauke bejle od mele je
dejla skup i
počela moliti Mariju.
Zvonor je pustijo vaužu.
Glos zvonca je prestojo.
Mamica je dojšla i do zodje rejči
molitve:
Amen.
Znak krijža napravila je na sebi
i na kruhu.

Martina Vožar, 7. razred

Ljepotica

Nalazim se na drvenoj klupici: okružen sam prekrasnim zelenilom i promatram krajobraz rijeke Mure. Ispred mene nalazi se mutna i brza rijeka Mura. Puna je raznih divota. svojim užurbanim tokom odnosi sve pred sobom. Pokušava se popeti na kolo vodenice svojim mutnim grabežljivim rukama, kao da dodiruje tipke golemog glasovira. Čuju se duboki zvukovi top, njop, gljop... te gromoglasno klopotaju kola. U njezinim zelenim očima vidim puno snage, života i nemilosrdnosti: ljuti se na grane koje su slučajno upale u njeno korito. Valja ih, prevrće i melje

škrgučući zubima. Urla i viče na njih iz svoje napaćene duše. Tjera ih što dalje od sebe. Pogled sam skrenula na kapi koje su se zadržale na kolu vodenice. Obasjane suncem blješte poput malih bisera koji mijenjaju boju. Opčinjavaju me svojim izgledom. Odjednom se začuje gromoglasno: „Bljup“ !!! Divlje patke spustile su se u njezino korito. Zaranjaju svoje malene glavice u njezino mutno vlasništvo. Mura se ljuti na nju, ubrzava svoj tok. Tjera sve od sebe. Čuje se glasno klepetanje krila. Divlje patke tjera u svoj mirniji tok obrastao šašom i trskom. U meni je ovaj događaj probudio

sjećanje na stare priče koje progone moje misli: prisjetio me na stihove jedne pjesme koja glasi ovako: „Mura, Mura globoko si voda ti, da mi miluješ človeka ftopiti...!!!“ Svojim brzim tokom u meni je probudila osjećaj snage, života i divljine, a zatim je počelo zalaziti sunce. Mura se polako stišavala, smirivala... Izgledala je jadno, bijedno i tužno... Kao da se razočarala u samu sebe... Odnekud se začuje levez pasa. Mura je opet postala obična rijeka koja teče.

Sara Perčić, 6. b razred

Izazvani knjigom

Glagoli

Ja SIJEDIM na travi
Neprijelazni glagol sam pravi.

Prijelazni glagol uz A stoje
Godine, dane, mjesece, broje.

Prijelazni glagoli kao mravi
Nama sad su u glavi.
ČUVATI, PROMATRATI, IMATI
Koga, što? Zapitati
Povratni glagoli sa zamjenicom se
Na subjektu uvijek vraćaju se.

Miško se najeo
Povratni glagol pojeo.

Helena Jekić
i Tara Podgorelec, 6. a razred

Haiku

Maćuhe male,
žute i ljubičaste
Na travi zelenoj.

Klaudija Vrbičić, 5. razred

Trda kmica

Sparina, zvona cirkvenoga tornja,
Veter obgrljio mir,
Z sela se čuje troj gizdavih koja,
Noćni ftiči-još jen mir.
Lojaje psa odjekivle glasno.
Mesečina svejti na ravnice,
Na pšenicu koju je po denu videti.
Miris sumpora pozna se z pivnice.
Tejnke i prignute kite vrbe na
počinak su k redu dijti,
Dok sova tek otpira oči.
Iskrice vužižeju svoje lampaše
Trda kmica.
Dnevu nestaje saki trog.

Martina Vožar, 7. razred

PREPORUKE

Preporučujem roman Strah u Ulici lipa jer ima dijelove napetosti, šaljivosti pa čak i dijelove u kojima misliš da je zlo pobijedilo. Ali, nije!

Dominik, Tomšić, 5. razred

Preporučujem dvije meni najdraže knjige u 5. razredu. Trojica u Trnju i Junaci Pavlove ulice. Pune su pustolovina. Probudit će u vama maštu i osjećat ćete se kao da ste na mjestu događaja. Ako vam se početak ne sviđa (kao meni), ne odustajte od čitanja jer ćete uskoro odustati od tog mišljenja.

Željka Fajfar, 5. razred

Kako biste se osjećali da roditelje ne vidite nekoliko dana i da vas proganja kradljivac. Volite krimiče? Pročitajte knjigu Trojica u Trnju.

Klaudia Vrbičić, 5. razred

Zamislite mračan i tajanstven podrum, ime Tugoljub Prvi, ... Otkrijte sami zanimljivu, šaljivu i pomalo strašnu priču pod naslovom Strah u ulici lipa.

Leonardo Žalar, 5. razred

Impresionirala me knjiga Zaljubljen do ušiju svojom šaljivošću, zgodama i nezgodama.

Dora Oletić, 5. razred

Uvijek ću voljeti čitati. Zanimljivost knjige Koko u Parizu to je pojačala. Smijući se, trbuh me bolio.

Laura Colar Zanjk, 5. razred

Cijeli je život bio sretan pa je nakon smrti postao kip koji predstavlja sretnog kraljevića. Mesečinu je jedne noći gledao i odjednom u plač briznuo. Zašto Sretni kraljević plače? Proverite.

Sara Perčić, 6. b razred

Čitanje – obaveza ili užitak

Čitanje, čitanje, čitanje... Svima se to uvijek vrti u glavi.

Čitamo lekturu, novine, priče, pjesme, bajke, basne, tekstove na internetu i televiziji, razne knjige, obavijesti, oglase, plakate i još mnogo toga.

Čitanje je vrlo važno za sporazumijevanje, a pogotovo za učenje dobivanja novih informacija. No, je li čitanje obaveza ili užitak? Pa ponekad nam je obaveza, a ponekad užitak. Obaveza nam je čitanje nezanimljivog gradiva i nekih knjiga za lekturu. No, užitak nam je čitanje tekstova, priča, informacija ili enciklopedija sa zanimljivim sadržajima. To volimo. No, ponekad ljudi griješe. Oni pročitaju naslov nekog djela ili teksta pa ako im se čini nezanimljiv, ne pročitaju. Sam naslov

možda nije zanimljiv, no ostalo možda jest. Tako sam i ja jednom mislila.

Za lekturu mi je bila obaveza pročitati knjigu „Čudnovata istina“. Naslov mi nije bio privlačan pa nisam dugo počela čitati. No, kad je bila sredina mjeseca morala sam početi jer inače ne bih na vrijeme donijela lekturu. Kad sam počela, nisam se mogla zaustaviti.

Dosad sam pročitala mnogo toga, a pogotovo knjiga i shvatila sam koliko je čitanje važno i vidljivo u sastavljanju, koliko imaš ideja i smisla za pisanje sastavaka i pjesama. No, nije čitanje važno samo zbog toga. Čitanjem prikupljamo informacije koje mozak razvrstava u ladice i te informacije spremno čekaju kad ćemo ih upotrijebiti.

Klara Srša, 6. b razred

Potruga za bojama

Čekam dva tri dana, dođem u šumu i čekam slijepog čovjeka, njega nema a onda čujem da je pojeo muharu pa sam se upitao tko će mi pomoći pronaći boje. Bio sam jako tužan. Prolazila je tuda jedna djevojčica koja je imala isti problem kao ja. Njoj je slijepi čovjek pomogao pronaći boje pa je tako je i ona mogla meni pomoći pronaći boje. Vidio sam nakon toga boje, ali jako slabo pa mi je preporučila operaciju jer je njoj pomoglo. Poslušao sam je, pomoglo mi je. Sada vidim i razlikujem sve boje.

Patrik Vršić, 6. a razred

Kad sam prekosutra došao, starac me već čekao. Došao sam do njega i pozdravio ga, rekao je da moramo krenuti. Pošao sam sa njim. Došli smo do parka u kojemu je bilo puno boja, samo ja nisam vidio te boje. Starac je rekao da se zagledam u jedno drvo i tada ću vidjeti njegovu unutarnju boju. Ja sam se zagledao i nisam ništa vidio. Rekao je da se opet zagledam i na ništa drugo da se ne mislim, nego samo na drvo. Zagledao sam se ponovno i ni na što drugo nisam mislio, samo na drvo. Tako sam vidio sve boje drveta. Čitav park je bio prekrasnih boja.

Patrik Krznar 6. b razred

...Mudar je on starac. Prekosutra ću krenuti za njim. Želim saznati zašto ne prepoznajem boje. Možda će mi reći zašto? Željno sam iščekivao taj dan. Išao sam svakodnevno u šumu.

Hodao sam po stazi ne bih li ga ugledao... i ugledao sam ga. „Jednom kada se zamisliš, zatvoriš oči... bit će sve žuto, plavo, šareno“ – rekao je.

Kristijan Padarić, 6. b razred

Kad sam došao kući razmišljao sam o starčevim riječima. Razmišljao sam kako će mi slijepi starac reći kako da pronađem boje. Roditelji su mi rekli da ćemo ovdje ostati najmanje mjesec dana. Kad sam to čuo odmah sam se razveselio. Otišao sam na spavanje s nadom da će mi sutra starac reći kako da pronađem boje. Probudio sam se prije ostalih. Odmah sam otišao u šumu čekati starca. Čekao sam ga cijeli dan, a on se nije pojavio. Kad sam se vraćao kući čuo sam da je neki slijepi starac završio u bolnici zato što se otrovao gljivama. Bio sam zabrinut. Hoće li preživjeti? Kad sam došao kući zaplakao sam za starca. Suze su mi isprale sivilo s očiju. Kad sam otvorio oči vidio sam svoj smeđi ormar. Pogledao sam kroz prozor i vidio sam žuto sunce, plavo nebo, zelenu travu, šarene leptire...

Neko sam vrijeme gledao kroz prozor... i odjednom ugledao starca. Potrčao sam van. Kad sam došao do starca s veseljem sam ga upitao kad je izišao iz bolnice. On me je začuđeno pogledao: „Bio sam cijeli dan u šumi i čekao tebe.“ Ja sam jedva čekao da me starac pita hoću i da mi pokaže boje pa sam nestrpljivo uzviknuo: „Ja raspoznajem boje“.

Luka Vinko 6. b razred

....nakon što je prošlo mjesec dana opet sam se sreo sa starcem. Svaki dan smo zajedno vježbali boje. Svaki dan bilo je sve bolje i bolje. Nakon godinu dana više mi nije sve bilo sivo. Uživao sam s prijateljima igrajući se na zelenoj livadi, a iznad nas je bilo plavo nebo i žarko sunce. Pobijedio sam. Bio sam jako zadovoljan i ponosan na sebe.

Tena Toromanović, 6. b razred

...I kad je došao taj sutradan, sutradan u kojem ću saznati onaj moj cilj "pronaći svoje boje", čekao sam starca, iščekivao ga. Dugo sam čekao, ali nije ga bilo. Već sam skoro izgubio nadu u to, moji snovi su počeli padati u vodu, mislio sam da neću saznati tajnu otkrivanja boja. Okrenuo sam se i počeo koračati prema cirkusu kad sam odjednom čuo neki glas.

– „Hej dječčače, kamo si krenuo?“, – upita me starac

Zachuđeno ću ja: „Što, kako to? Kako to da ste znali da sam tu i da idem prema cirkusu? Zar niste slijepi?“

– E dragi moj, nije potrebno samo vidjeti, potrebno je osjećati nečiju blizinu i iščekivanje. Oči su bitne, ali treba imati unutarnja osjetila, dušu. Vidi se i srcem, vidiš, taj pogled se osjeti.

Ostao sam bez teksta, bez riječi, bez svega, promatrao sam samo starca, blijed u licu i razmišljao kako je opet u pravu i kako stvarno nije potrebno samo vidjeti, potrebno je snagu osjetiti i dodirnuti. Ima puno gorih stvari u životu: koliko je nepravde, straha i siromaštva u svijetu, koliko ljudi ostane bez kuća i izgubi najbliže. Ja sam nezadovoljan sobom i ne prihvaćam se onakvog kakav jesam. Znam, drugačiji sam od ostalih i svjestan sam toga. Od danas se ponosim time.

– „Tako je dječčače.“ – odgovori starac Veselo sam potrčao i bacio u zrak lišće za koje ne znam koje je boje, ali svojim sam dodirrom osjećao smeđu boju.

Doris Bogdan 6. b razred

Mudar je on... Sljedećeg dana opet sam došao u šumu. Nadao sam se da ću ga opet vidjeti. I jesam... Bio je tamo. Došao sam do njega i zagrlio ga. Pitao sam ga. Pitao sam ga ima li rješenje za moj problem...

Rekao je: „Želiš li nešto zaista, čvrsto vjeruj u to.“

Sara Novinščak, 6. a razred

Opake bolesti

Poremećaj jedenja zbog straha od debljanja. Razlozi su najčešće emocionalne prirode. Borba protiv gladi ne popušta ni onda kad je dostignuta mršavost zbog koje je ugrožen život bolesnika.

Zar je težina važnija od onoga što mlade djevojke zapravo jesu i zašto želja za mršavošću postaje želja za uklapanjem u društvo? Zašto ljudi danas smatraju pretile osobe manje važnima i možemo li pomoći djevojkama da se osjećaju sigurno u društvu baš onakve kakve jesu? Većina djevojkica počinje sa dijetama zbog medija koji i nesvjesno vrijeđaju pretile osobe i navode ih na razne dijete da bi izgledale poput manekenki s modnih pista.

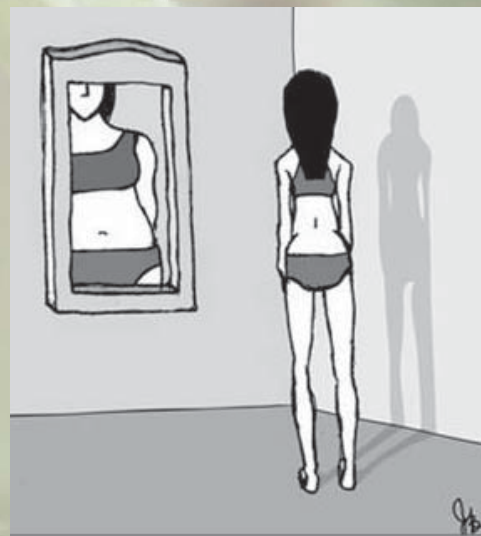
Anoreksija

Anoreksija ili bolest mršavosti je poremećaj jedenja zbog straha od debljanja. Najčešće je uzrokovana razlozima emocionalne prirode, a borbe protiv gladi ne popuštaju ni onda kada je dosegnuta mršavost zbog koje je ugrožen život bolesnika. Anoreksija je bolest makar većina djevojkica to ne prihvaća i ne želi se pomiriti s isti-

nom. Ponekad bi bilo najbolje da se anoreksične djevojke same pomire s činjenicom da pretjeruju. Anoreksiju nije teško prepoznati, ima mnogo simptoma kao što su izgladnjivanje, strah od debljanja, odbijanje hrane, nepriznavanje gladi itd. Djevojke bi željele biti mršave poput manekenki sa modnih pista, ali prije nego stvarno završe poput njih morale bi razmisliti o tome žele li takvu sudbinu. Mediji ponekad stvarno pretjeraju i trebali bi sami razmisliti o posljedicama svojih članaka i tekstova i na koji način oni utječu na mlade. Prehrana je važan dio svakog čovjeka, a posebno za mlade u razvoju.

Bulimija

Bulimija ili latinski naziv bous vol što znači bikova glad je također poremećaj vezan uz hranjenje. Djevojke se prejedaju pa se onda „čiste“ namjernim povraćanjem. Psihološkog je podrijetla kao i anoreksija, a može imati strašne tjelesne posljedice. Osoba može povraćati povremeno (jednom mjesečno) ili jako često (više puta na dan). Može se prepoznati po povremenim napadima prejedanja, izraženoj brizi za izgled i težinu, tajnom konzumiranju hrane, čestom osjećaju gladi itd. Djevojke je često ne mogu svojevrijem kontrolirati bez stručne pomoći. Opomene obitelji i prijatelja da prestanu s takvim ponašanjem u

najboljem su slučaju beskorisne, a u najgorem imaju upravo suprotan učinak.

Anoreksija i bulimija nisu obične bolesti, a djevojke oboljele od njih često same ne mogu kontrolirati svoje potrebe. Mediji imaju preveliki utjecaj na njihovo ponašanje, a one se moraju tome oduprijeti i zavoljeti sebe. Često su emocionalno nestabilne pa bi bilo najbolje da imaju što veću potporu obitelji i prijatelja. Uostalom svaka djevojka mora prihvatiti svoje pravo JA, početi o sebi razmišljati pozitivno. Bavljenje sportom često pomaže.

Valentina Kraljić, 8. a razred

DAN SPORTA

Sportski dan je kvarilo jedino loše vrijeme, pa se nije moglo odraditi ono što je bilo predviđeno. Bila je podjela priznanja učenicima, pokazana je vježba obrane, a nogometna utakmica ove godine otišla je na stranu učenika osmog razreda. Mladost, uvježbanost, mirnoća i sigurna realizacija prilika dovele su do tog rezultata. Učiteljima ostaje da se bolje pripreme za neku drugu generaciju.

Odmjeravanje snaga

Veliki atletičari

Od naših su se učenica istaknule Doris Bogdan i Helena Jekić koje su se našle na pobjedničkom postolju kao brončane te Martin Srša koji je magnet za medalje.

Ovogodišnje natjecanje u kraljici sportova ponudilo je pravi spektakl. Natjecalo se u dvije kategorije i to: kategorija 5. i 6. razredi (m i ž), te apsolutna kategorija (m i ž). Naša škola nastupila je u svim kategorijama što znači da smo taj dan na stadion SRC Mladost krenuli iz Martina s 48 učenika. Kad tu brojku pomnožimo s brojem škola koje su se natjecale onda dobivamo jednu vrtoglavu cifru koja je bila garancija pravog sportskog spektakla.

U konkurenciji učenika 5. i 6. razreda od naših su se istaknule Doris Bogdan i Helena Jekić koje su se našle na pobjedničkom postolju kao trećeplasirane. Doris u bacanju loptice osvaja brončanu medalju, a Helena na utrci 600 metara. Ekipno, dječaci su zauzeli sedmo, a djevojčice šesto mjesto.

U apsolutnoj kategoriji djevojčice zauzimaju osmo mjesto, dok su dječaci fantastični srebrni.

Moram napomenuti da su ovogodišnji rezultati u pojedinim disciplinama bili dostojni jednog atletskog mitinga te je time uspjeh naših dječaka još veći. Pojedinačnim medaljama okitili su se Leon Bogdan – bronca u skoku u dalj, s rezultatom 5, 29m. Tu se mora još istaknuti i rezultat Jure Jurovića od 5,06m koji je s tim rezultatom zauzeo peto mjesto. Za ilustraciju može poslužiti usporedba da je lanjski pobjednik skočio 4,94m.

Na utrci 1000m svi prisutni su mogli uživati. Bila je to mrtva trka doslovno do zadnjeg milimetra. Naš Martin je za prsa izgubio ali moramo biti zadovoljni osvojenom srebrnom medaljom i fenomenalnim rezultatom

od 2:51:2. Pobjedničko vrijeme je bilo 2:51 :0. I mnogo iskusniji kolege od mene ne pamte kada se na 1000m trčala utrka ispod tri minute.

Teško se odlučiti je li ljepotica dana bila tisuća ili štafeta 4 x 100. I u jednoj i u drugoj utrci svi prisutni su bili na nogama. Zahvaljujući dječacima iz Svetog Martina uzbuđenja su se nizala jedan za drugim. Naša štafeta sastavljena od učenika Alen Krnjak, Ivan Vrbičić, Mateo Perčić i Leon Bogdan priredili su takvo uzbuđenje da se štafeta Nedelišća tresla do zadnje sekunde. Ipak smo im na kraju morali čestitati, ali naša štafeta je s osvojenom srebrnom medaljom itekako bila sretna. I u ostalim disciplinama naši su dječaci zauzimali visoke plasmane što je na kraju i rezultiralo osvajanjem kolektivnog drugog mjesta i srebrnog pehara.

Za našu školu nastupali su: Alen Krnjak, Karlo Jambrović, Mateo Perčić, Erik Koraj, Martin Srša, Petar Šošarić, Leon Bogdan, Jura Jurović, Lucijan Krajačić, Patrik Zamuda, Ivan Vrbičić i Dominik Kos. Svi oni su zaslužni što je krajnji rezultat upravo ovakav kakav jeste i s pravom mogu reći da su ovogodišnji atletski vice šampioni.

Zahvaljujem se svim učenicima i učenicama koji su nastupali za našu školu i čestitam im na postignutim rezultatima.

MARTIN SRŠA - LICE S NASLOVNICE

Za ovih godina koliko radim kao nastavnik u OŠ Sveti Martin na Muri, svjedočio sam mnogim velikim sportskim potencijalima ali jedno je sigurno, a to je da je upravo učenik ove generacije - Martin Srša, najtrofejniji sportaš naše škole. U školskoj godini 2008./09. Martin je nastupao na natjecanju u atletici i u utrci na 1000 metara osvojio zlatnu medalju. Time je itekako dao doprinos i

ukupnom ekipnom drugom mjestu lanjske generacije, što znači ekipna srebrna medalja. Te iste školske godine na natjecanju u krosu naša ekipa predvođena Martinom osvaja ekipno drugo mjesto i srebrnu medalju, a Martin je u to uvrstio svoje prvo mjesto i zlatnu medalju. Ove školske godine na natjecanju u atletici Martin osvaja dva srebra: ekipno srebro i pojedinačno na utrci 1000 metara. Ta utrka je ujedno i jedina utrka koju je Martin izgubio u dvije godine nastupanja. U ludoj završnici daleko ispred svih ostalih natjecatelja trkača iz Nedelišća, državni viceprvak u toj disciplini, s jednim fenomenalnim rezultatom prolazi ciljem doslovno za prsa ispred našeg Martina. Na natjecanju u krosu u Podturnu, Martin uzvraća za taj poraz i u uvjerljivom finišu ostavlja konkurenciju da mu gleda u leđa. Pojedinačna zlatna medalja, a kako je naš ostali dio ekipe izvrsno pratio vodeće, osvajamo i ekipno zlato. Dva zlata za Martina, a najveći pehar krase školsku vitrinu. Na natjecanju najboljih u krosu sjeverozapadne Hrvatske, Martin još jednom pokazuje da je neprikosnoveni vladar kros terena. Osvaja uvjerljivo prvo mjesto i zlatnu medalju. Kako smo ekipno zauzeli treće mjesto tako se Martin još okitio i brončanom medaljom, a pehar, naravno u školu. Istrčao je Martin još nekoliko kros utrka po svakoj sezoni i na svim osvojio prvo mjesto, ali sam ovdje izdvojio samo ona natjecanja koja su u sklopu školskih sportskih natjecanja. Kada pobrojimo njegove sportske uspjehe i ove medalje koje je osvojio na školskim natjecanjima Martin Srša apsolutno zaslužuje epitet najtrofejnijeg sportaša škole, a tu činjenicu potkrepljuje impresivan učinak u broju nastupa i broju osvojenih prvih mjesta, te respektabilna kolekcija njegovih trofeja.

Valentino Bašić, prof.

Velike mogućnosti

Na području općine Sveti Martin na Muri najpoznatiji sport i s najdužom tradicijom je nogomet koji je organizirano prisutan unutar dvaju nogometnih klubova: NK Polet Sveti Martin na Muri i NK Bratstvo Jurovec. Ova dva kluba funkcioniraju kroz nogometnu ligu i organizirani su kroz sve uzrasne kategorije od pionira preko seniora do veterana.

Svijest o korisnosti bavljenja sportom i entuzijazam pojedinih ljudi doveli su do pojave i nekih drugih sportova na području općine Sveti Martin na Muri. Tako se na prostoru Seoskog turizma Goričanec oformio i razvio teniski klub Sveti Martin na Muri. Klub broji oko tridesetak članova različite dobi i spola i prvenstveno je zamišljen kao rekreativni. Ove godine teniski klub je ušao u natjecateljsku veteransku ligu Međimurja. Klub povremeno organizira i školu tenisa u koju se mogu uključiti svi zainteresirani, a školu vodi mladi stručni trener koji je bio uspješan kao tenisač, a svojevremeno rangiran na ATP ljestvici. Oni koji se žele baviti tenisom kao rekreacijom ili naučiti nešto više o ovom izuzetno zanimljivom sportu klub im je na raspolaganju.

Vrijedno je napomenuti da u Svetom Martinu na Muri postoji i biciklistički klub koji je voljom i naporom zaljubljenika u ovaj sport zaživio krajem 2008. godine. Mura Avantura broji oko 75 članova i ima za cilj promicanje, popularizaciju i razvijanje svih oblika biciklizma. Najveći broj članova su rekreativci koji su izabrali biciklizam jer je jedan od najzdravijih sportova, s minimalnim brojem ozljeda, a da ne govorimo o ugođaju koji stvara lagana vožnja kroz prekrasan krajolik. Najveći poduhvat kluba bila je organi-

zacija biciklističke lige Svetog Martina koja je ujedno i prva organizirana liga u Međimurju. Članovi kluba sudjelovali su na brojnim biciklističkim događajima, a samim razvojem kluba pa time i ovog sporta perspektiva biciklizma u

Svetom Martinu ne dolazi u pitanje. Klub pomaže svim onima koji izraze želju za vožnjom bicikla, bilo rekreativno, bilo natjecateljski. Pomoć se sastoji od savjeta, povoljnije nabavke opreme, pokrivanja troškova kotizacije i nastupa na natjecanjima, sufinanciranja putovanja. Ako niste do sada izabrali sport kojim se baviti kao natjecatelj ili rekreativac, bolje pozivnice nema. Dovoljno je samo raspitati se na muraavantura@gmail.com.

Naravno, kada se osvrnemo na školski sport i rezultate koje proteklih godina postižu naša djeca, onda je prava šteta da u općini Sveti Martin na Muri ne postoji i atletski klub. Dosadašnji rezultati daju nam za pravo reći kako

su djeca s ovog prostora izuzetno nadarena i talentirana upravo za kraljicu sportova. Zsigurno da s adekvatnim i primjerenijim uvjetima bi došlo i do razvoja ovog sporta, a za pretpostaviti je kako bi sportska dvorana silno doprinijela razvoju rekreacije i nekih drugih dvoranskih sportova, te poslužila i kao rješenje za sportove koji se ne mogu cijelu godinu odvijati na otvorenom, a moguće ih je organizirati u dvorani.

Valentino Bašić, prof.

Generacija talenata

U velikom broju učesnika, jakoj konkurenciji sportaša, ostvarenje visokog plasmana rezervirano je samo za one najprobranije. Naša se škola i ove godine može pohvaliti da je imala upravo takve učenike. Nadmašivši sva očekivanja, ova generacija pokazala je da se s pravom može svrstati u jednu od najtrofejnijih generacija škole, a pojedini učenici te generacije u najtrofejnije učenike škole. Prošla generacija podigla je ljestvicu iznimno visoko, ali veliki doprinos rezultatu prošle generacije upravo su dali učenici sadašnjih osmih razreda koji nas ove godine napuštaju. Kako je teško vrednovati uspjeh u različitim sportovima i procijeniti što je veće sportsko dostignuće, da li odlazak na državno prvenstvo u plivanju ili plasman na poluzavršno natjecanje u nogometu, atletici ili krosu, ostaju nam subjektivne procjene događaja i neki mjerljivi pokazatelji kao što su masovnost u pojedinom sportu, kompleksnost tog sporta, konkurencija, zastupljenost i dominantnost pojedinih sportova u određenoj sredini, članstvo učenika po sportskim klubovima. Upravo gledajući na taj način možemo svakome ostaviti na vlastitu prosudbu.

GIMNASTIKA

Kao i svake godine, već tradicionalno, najbolje gimnastičare i gimnastičarke osnovnih škola Međimurske županije ugostila je OŠ Selnica. Kako je gimna-

stika iznimno zahtjevan sport onda nije na odmet spomenuti da većina učenika koji nastupaju za svoje škole ujedno su i članovi gimnastičkog kluba. U tom elitnom društvu svoje mjesto su našle i djevojčice iz naše škole. Nismo od njih ni očekivali visoki plasman, ali konačan poredak itekako nas

je rastužio kada smo vidjeli da je od pehara za treće mjesto dijelilo nas samo četiri desetinke boda. Znam da nije sada pristojno komentirati sudačko ocjenjivanje, ali ne mogu se oteti dojmu da su neke natjecateljice bile itekako privilegirane kod pojedinih sudaca za razliku od naših djevojčica koje nisu imale apsolutno nikakav kredit kod istih. Da ne bi bilo zabune prva dva mjesta nisu ni najmanje upitna, ali mišljenja sam da su naše djevojčice zaslužile najmanji pehar. I ovako cure mogu biti zadovoljne svojim nastupom i prikazanim izvedbama. Našu ekipu sačinjavale su Mateja Vnuk, Dora Oletić, Klaudia Vrbičić, Petra Vinko i Melanie Lesar. Iskrene čestitke.

Ostvarenje visokog plasmana rezervirano je samo za velike talente, a mi se imamo čime pohvaliti.

NOGOMET

Od nogometaša se ove godine s pravom mnogo očekivalo, jer smo u svom sastavu imali izvrsne igrače. Ali kako je nogomet najmanje predvidiva igra, u jednoj dramatičnoj i šokantnoj utakmici za ulazak u samu završnicu natjecanja gubimo doslovno u zadnjim sekundama utakmice od protivnika

koji je kasnije igrao finale. Naši dječaci su prikazali izvrstan nogomet i samim time možemo im čestitati na njihovom nastupu. Ekipu koju je predvodio kapetan Leon Bogdan sačinjavali su: Ivan Vrbičić, Petar Šoštarić, Patrik Zamuda, Mateo Perčić, Alen Krnjak, Mihael Goričanec, Mateo Kocen, Martin Srša, Matija Jambrović i Jura Jurović.

RUKOMET

Naši dječaci su se okušali i u rukometu gdje su pokazali zavidan nivo znanja i borbenosti te svakoj ekipi bili izuzetno neugodan protivnik. To sve samo govori koliko je talenta prisutno u dječaci koja odrastaju na ovom području. Za ulazak u polufinale izgubili smo na sedmerce. U našoj ekipi naravno nije bilo rukometaša, dok su školske ekipe uglavnom sastavljene od učenika koji igraju taj sport. Za Pčelicu su nastupali: Ivan Vrbičić, Petar Šoštarić, Patrik Zamuda, Mihael Goričanec, Leon Bogdan, Mateo Perčić, Mateo Kocen, Jura Jurović, Martin Srša, Alen Krnjak i Tomislav Sakač.

KROS

Ovogodišnje županijsko natjecanje u krosu koje je održano u Podturnu, okupilo je najbolje trkače iz svih škola. Čast naše škole branili su Alen Krnjak, Jura Jurović, Mateo Perčić i naravno naša prva perjanica Martin Srša. Ovi dječaci su ekipno osvojili zlatnu medalju ispred favoriziranog Nedelišća koje je isključivo sastavljeno od atletičara. U pojedinačnoj konkurenciji Martin Srša osvaja zlato uvjerljivim nastupom. Prvim mjestom izborili smo nastup i na završnici najboljih sjeverozapadne Hrvatske. Ista ekipa i sa tog natjecanja vraća se s medaljama. Osvojeno je treće mjesto, a Martin Srša i na tom natjecanju pojedinačno zlato.

Valentino Bašić, prof.

VICEVI

Posljednja želja

Na srednjovjekovnom suđenju sudac se obraća osuđeniku na smrt:

- Za deset minuta gorjet ćete na lomači. Imate li još kakvu želju?

- Da! Zovite vatrogasce!

Križaljka

- Tata, pomози mi, nedostaje mi samo zadnja riječ u križaljci!

- A pitaj mamu, sine, ona uvijek ima završnu riječ!

Pitanje

Dolazi Mirko kući iz škole i veselo kaže tati:

- Tata, tata, danas sam jedino ja u školi znao odgovor na postavljeno pitanje!

- Bravo, sine! – veselo će tata. - A kako je glasilo pitanje?

- Tko je razbio prozor u učionici...

Detektor laži

Kupio tata detektor laži koji cvili svaki put kad neko slaže. Pita tata sina:

- Što si dobio dobio iz matematike?

- 5

Cviii!

- No, dobro, 4!

Cviii!

- OK, OK, 3!

Cviii!

- 2.

Cviii!

- Aj dobro, 1!

Detektor šuti. Kaže tata:

- Sine, kad sam ja bio tvojih godina uvijek sam imao petice i nikad nisam lagao.

A detektor eksplodira.

OSMOSMJERKA - RIJEKE

D	R	A	V	A	S	L	I	K	A
O	I	M	O	K	I	R	L	A	L
B	O	I	L	R	R	E	A	M	I
R	G	R	G	K	G	G	P	A	N
A	R	N	A	G	I	I	L	Z	E
N	A	A	A	C	T	N	A	O	R
E	N	M	U	R	A	K	T	N	E
V	D	U	N	A	V	A	A	A	T
A	E	O	R	I	N	O	C	O	V
Z	R	M	A	NJ	A	K	U	P	A

Rijeke: Amazona, Dobra, Drava, Krka, Kupa, La Plata, Lika, Mirna, Mura, Neretva, Neva, Niger, Nil, Orinoco, Po, Rio Grande, Sava, Tigris, Volga, Zrmanja.

Preostala slova čine ime najpoznatije pastvorske krške rijeke - domovine velikih pastirva.

PREMETALJKE

EVO LOPTA!

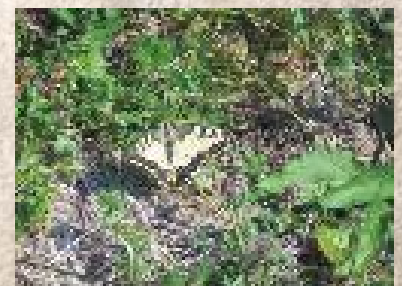
..... i da R nam još ne fali, odmah bismo zaigrali
Rješenje: ____ R ____

Autor Lijepe naše...
ON ĆUTI - NOVA HIMNA

Rješenje: _____
_____

Prvog dana ljeta, na jezeru se rascvao prekrasan lopoč. Svaki dan nakon toga, broj lopoča bi se udvostručio. 20. dana cijelo je jezero bilo prekriveno lopočima. Kojeg je dana točno pola jezera bilo prekriveno lopočima?

Prepoznaješ li vrstu leptira?

Na prednjim krilima su crne pjege, crna rebra i crni rub. Na stražnjim krilima crvena pjega u obliku oka, s unutrašnje strane obrubljena plavkastim rubom, kratki repići.

TO JE : _____

Nastavi ovaj niz:

J; D; T; Č; P; Š;...

Koji je to broj?

U prikazanoj tablici treba pronaći osobinu po kojoj su upisani brojevi i poslije toga ćete lako naći odgovarajući broj koji treba upisati u prazni kvadratić. Koji je to broj?

2	8	4
3	12	6
4	16	?

KRIŽALJKA Mlana Štira, 6.6

ZAGONETKE

Zečevi i kokoši

U vrtu su zečevi i kokoši. Dječak je izbrojio ukupno 126 nogu i 25 kokošnjih glava. Koliko je zečeva u vrtu?

Kažite ime sestre svakog dječaka

Tri prijatelja, Aleksandar, Dražen i Zoran idu u šumu po gljive i svaki je poveo svoju sestru. Imena djevojčica su: Gordana, Lela i Olga. Dječaci su pomagali djevojčicama i brali gljive u njihove košare. Kažite ime sestre svakog dječaka ako je poznato da ni jedan od njih nije stavljao gljive u košaru svoje sestre i da je Dražen nekoliko gljiva položio u Gordaninu i Lelinu košaru. Aleksandar također nekoliko gljiva u košare Lele i Olge.

Koliko ima krugova?

U kovrti su od papira izrezani kvadrati, krugovi i trokuti - ukupno 7. Kvadrata ima triput više nego trokuta. Koliko ima u kovrti krugova?

Četiri vrste jabuka

U sanduku se nalazi sto jabuka četiriju vrsta, svake vrste podjednako. Koliki najmanji broj jabuka treba uzeti (ne gledajući ih) da bi među jabukama bilo najmanje 10 jabuka iste vrste?

Kako je to moguće?

Mama je kupila pet jabuka za svoje petero djece. Jabuke je donijela u košarici. Nakon što je svakom djetetu dala jednu jabuku, jedna je jabuka još uvijek bila u košarici. Kako je to moguće?

Za pažljive čitače

Od najvećeg troznamenastog broja oduzmi zbroj najmanjeg troznamenastog i najvećega dvoznamenkastog broja.

Koja je to životinja

Znatno je manja od divlje _____. Mala glava i kratak vrat nastavljaju se na izduženo i vitko tijelo. Zadržala je mnoge osobine divljega pretka. Ima snažno zubalo, oštre pandže koje može uvući, dobar sluh i vid i dobro se penje. Plijevi lovi i z zasjede. Pripitomljena je još u starom Egiptu. Dosad je uzgojeno više različitih odlika, kao što su angorska ili sijamska. Koti najčešće šest slijepih mladunaca. Obojenost dlake može biti različita.

Koliko je nogu u autobusu?

U autobusu se nalazi sedmorica dječaka. Svaki dječak ima sedam torbi. U svakoj torbi je sedam velikih mačaka. Svaka velika mačka ima 7 malih mačića. Svaka mačka ima 4 noge. PITANJE: Koliko noga se nalazi u autobusu?

LIKOVNA GALERIJA

Karin Kralj, 6. a razred

Ines Baumgartner, 8. b razred

Karlo Stojko, 7. razred

Tena Toromanovič, 6. b razred

Valentina Novinščak, 8. b razred

Klara Srša, 6. b razred

Monika Novak, 7. razred

Laura Colar Zanjko, 5. razred

Nikola Radiković, 6. a razred

Kristijan Kaučič, 7. razred

Martina Karlovčec, 8 a razred

Patricija Srša, 5. razred

Željka Fajfar, 5. razred
32 Pčelica

Leonardo Žalar, 5. razred